DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

31 MAJA 1933 R. Nr. 5. ROCZNIK LIV.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

41.

Nr. IX. C. org./32.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 30 maja 1933 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do wiadomości zamieszczony poniżej Statut o opłatach za leczenie chorych w Miejskim Szpitalu epidemicznym w Krakowie oraz za czynności dezynfekcyjne, uchwalony na posiedzeniu Rady miasta w dniu 20 kwietnia 1933 r.

STATUT

o opłatach za leczenie chorych w Miejskim Szpitalu epidemicznym w Krakowie oraz za czynności dezynfekcyjne, uchwalony na posiedzeniu Rady miasta w dniu 20 kwietnia 1933 r.

§ 1.

Gmina stoł. król. miasta Krakowa pobierać ma opłaty za leczenie chorych w Miejskim Szpitalu epidemicznym oraz za czynności dezynfekcyjne wykonane przez Miejskie Zakłady sanitarne na zasadzie art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 884 z roku 1932).

§ 2.

Gmina miasta Krakowa pobiera opłaty te od leczonych względnie od osób do tego prawnie zobowiązanych, o ile specjalne przepisy względnie umowy inaczej nie stanowią.

§ 3.

Opłaty za leczenie na klasie I., II. i III. w Miejskim Szpitalu epidemicznym pobierane będą w wysokości odpowiadającej opłatom ustanowionym za leczenie na tych klasach w Państwowym Szpitalu św. Łazarza w Krakowie. Zmiana opłat w Państwowym Szpitalu św. Łazarza ogłoszona w Dzienniku urzędowym Wojewódzkim znajduje natychmiastowe zastosowanie w Miejskim Szpitalu epidemicznym.

§ 4.

Opłaty za przeprowadzenie dezynfekcji wynoszą:

1) dezynfekcja pokoju, w którym przebywał chory sublimatem lub formaliną . . .	2·25 zł.
2) każdego następnego pokoju . . .	1·— „
3) łazienki, schodów, piwnicy i t. p. .	0·60 „
4) za użycie pełnego pieca parowego .	10·— „

Za użycie tylko części pieca pobiera się odpowiednio zniżoną opłatę.

5) za użycie pieca z formaliną . . .	12·— „

Do kwot powyższych dolicza się cenę targową użytych środków dezynfekcyjnych, ponadto tytułem odszkodowania za użycie aparatów i środków przewozowych 20% od całej należytości.

Opłata za przewóz chorego wynosi 8 zł., a za kąpiel dezynfekcyjną 1 zł 50 gr.

§ 5.

Opłaty wymierza i pobiera Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Opłaty należy zapłacić w Głównej Kasie miejskiej najpóźniej w terminie dni 14-tu po dniu doręczenia nakazu płatniczego.

§ 6.

Zaległe opłaty będą ściągane w drodze egzekucji przepisanej art. 55 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 884 z r. 1932 wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi w myśl obowiązujących przepisów.

§ 7.

Przeciw wymiarowi opłaty można wnieść odwołanie w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 884 z r. 1932.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłat.

§ 8.

Statut niniejszy obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

42.

OKÓLNIK Nr. 24.

Zarządzenie

Prezydenta miasta Nr. Prez. B. praw. 5/33 z dnia 8 maja 1933 r. w sprawie uruchomienia Biura prawnego przy Biurze Prezydjalnem Magistratu.

Na podstawie § 87 statutu Gminy m. Krakowa, w wykonaniu zarządzenia z dnia 20 kwietnia 1933 r. Nr. Prez. B. praw. 5/33 w sprawie przekazania agend prawnych w Magistracie m. Krakowa Biuru prawnemu przy Biurze Prezydjalnem Magistratu — zarządzam co następuje:

Z dniem 15 maja 1933 r. należy wszelkie sprawy należące w myśl przepisu § 2 zarządzenia z dnia 20 kwietnia 1933 r. Nr. Prez. B. praw. 5/33 do kompetencji Biura prawnego kierować do tegoż Biura.

Biuro prawne pomieszczone jest w gmachu Ratusza I. p. oficyny drzwi Nr. 24, 26 i 27.

43.

OKÓLNIK Nr. 26.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 12 maja 1933 r. Nr. Prez. Przep. osob. 33/3, w sprawie odbywania urlopów przez Naczelników Wydziałów Magistratu i Dyrektorów Zakładów miejskich.

W uzupełnieniu mego zarządzenia z dnia 16 marca 1933 r. Nr. jw. o udzielaniu urlopów pracownikom m. (Okólnik Nr. 14) postanawiam co następuje:

Naczelnicy Wydziałów oraz Dyrektorzy Zakładów i Instytucji m. otrzymawszy urlop udzielony im w myśl przepisów zawartych w cyt. na wstępie okólnika, mają bezpośrednio przed rozpoczęciem urlopu zgłosić się u resortowego Wiceprezydenta w celu uzyskania zgody na rozpoczęcie urlopu, a następnie u Prezydenta m. poczem rozpoczęcie urlopu zgłoszą w Biurze Prezydjalnem.

W ten sam sposób mają postępować Dyrektorzy i Kierownicy Zakładów administrowanych przez Magistrat z tem, że przed uzyskaniem zgody resortowego Wiceprezydenta, mają oni rozpoczęcie urlopu uzgodnić najpierw z Naczelnikiem resortowego Wydziału.

Tensam sposób postępowania obowiązuje po powrocie z urlopu.

44.

OKÓLNIK Nr. 27.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 16 maja 1933 r. Nr. Prez. Zarz. og. 78/33 w sprawie zmiany zarządzenia o kwartalnem budżetowaniu.

Utrzymanie równowagi budżetowej i niedopuszczenie do niedoboru budżetowego zależy od bezwzględnego dostosowania wydatków do rzeczywistych dochodów. Ponieważ jednak z początkiem roku budżetowego nie można przewidzieć jakie będą rzeczywiste dochody w ciągu całego roku, należy w wydatkowaniu stosować jaknajdalej idące ograniczenia.

W tym celu wprowadzono zarządzeniem z dnia 31 sierpnia 1932 r. Nr. Prez. Przep. bdż. 62/32 obowiązek przedkładania przez Wydziały i Biura Magistratu oraz Zakłady i Instytucje m. kwartalnych preliminarzy budżetowych i zamknięć rachunkowych.

W celu uproszczenia tego sposobu postępowania zmieniam powyższe zarządzenie, przyczem podaję zasady na jakich ma być opartą gospodarka gminna. A mianowicie:

§ 1. Uchylam postanowienia cyt. wyżej zarządzenia (Okólnik Nr. 41) dotyczące obowiązku przedkładania Magistratowi kwartalnych preliminarzy budżetowych przez

Wydziały i Biura Magistratu oraz Zakłady, Instytucje i Przedsiębiorstwa m.

§ 2. Miejska Izba Obrachunkowa ma przedkładać z początkiem każdego kwartału Biuru Prezydjalnemu sprawozdanie o rzeczywistych dochodach osiągniętych w ubiegłym kwartale, podając globalną kwotę rzeczywistych wpływów kasowych oraz procentowy stosunek tej kwoty do dochodów preliminowanych w budżecie. W razie obniżki dochodów, M. Izba Obrachunkowa ma określić procent o jaki należy obniżyć wydatki w najbliższym kwartale. Przy ustalaniu tego procentu M. Izba Obrachunkowa ma uwzględnić wydatki sztywne nie ulegające obniżce tak, by ustalony procent obniżki mógł być osiągnięty z obniżenia tylko wydatków elastycznych. Za wydatki sztywne należy uważać płace personalu m. oraz wydatki oparte na specjalnych tytułach prawnych, które muszą być w danym kwartale wykonane jak np. spłata długów, opłaty prawno-publiczne itp. Sprawozdania te ma Miejska Izba Obrachunkowa przedkładać Biuru Prezydjalnemu w następujących terminach:

za pierwszy kwartał	(IV, V, VI)	do dnia	4 lipca
za drugi „	(VII, VIII, IX)	„ „	4 października
za trzeci „	(X, XI, XII)	„ „	4 stycznia
za czwarty „	(I, II, III)	„ „	4 kwietnia.

Równocześnie znosi się obowiązek przesyłania przez M. Izbę Obrachunkową zawiadomień o wpływach kasowych do poszczególnych Wydziałów, Biur i Zakładów.

Na podstawie tych sprawozdań M. Izby Obrachunkowej Prezydent miasta zarządzi w razie potrzeby stosowne procentowe obniżenie wydatków w najbliższym kwartale.

§ 3. Naczelnicy Wydziałów i Biur oraz Dyrektorzy Zakładów, Instytucyj i Przedsiębiorstw m. obowiązani są sporządzić i przedłożyć resortowemu Wiceprezydentowi do zatwierdzenia z początkiem każdego kwartału (najdalej do dnia 10 danego miesiąca tj. lipca, października, stycznia, kwietnia) kwartalny preliminarz wydatków na ten kwartał, opierając go na następujących zasadach:

a) dokonywanie wydatków nieuzasadnionych żadną koniecznością i niezbędnością jest zakazane,

b) wszelkie wydatki, które są wprawdzie niezbędne, ale co do których nie zachodzi bezwzględna konieczność dokonania ich w danym kwartale, należy przenosić na czas późniejszy tj. wtedy, kiedy Zarząd miasta będzie należycie zorjentowany o kształtowaniu się dochodów i wydatków w stosunku do całego roku budżetowego, a więc na koniec trzeciego kwartału budżetowego (listopad i grudzień). Wydatki takie należy, o ile możności przenosić nawet i na dalsze okresy budżetowe.

Postanowienie to dotyczy zarówno wydatków jednorazowych jak np. inwestycje preliminowane budżetem, zakupy, które nie muszą być natychmiast dokonane, roboty konserwacyjne itp. jak i wydatków obciążających trwale budżet jak np. przyjmowanie personalu, przyznawanie nadzwyczajnych zaopatrzeń w drodze łaski itp.

c) o ile wydatki o których mowa wyżej ad b) nie mogą być odroczone na czas późniejszy, lecz muszą być odrazu dokonane, należy preliminować je na dany kwartał w wysokości uwzględniającej obniżkę zarządzoną w myśl § 2.

O ile z bardzo ważnych powodów pewne wydatki nie mogą być stosownie obniżone w danym kwartale, to obniżka ta ma być dokonana w następnym kwartale w wysokości ustalonej dla kwartału poprzedniego wraz z obniżką ustaloną ewentualnie i dla kwartału następnego. Takie jednak przeniesienie obniżki z jednego kwartału na drugi musi być wyczerpująco uzasadnione.

Postanowienia zawarte ad b) c) nie mają zastosowania do takich wydatków, których terminowe dokonanie wynika z obowiązujących przepisów prawnych względnie zawartych przez Gminę zobowiązań jak np. podatki, opłaty prawno-publiczne (Fundusz Pracy, Fundusz Drogowy), należytości prawno-sądowe, spłata długów itp., dalej wydatków, od których zależy utrzymanie ciągłości administracji i ruchu Zakładów m.

Preliminarze, o których mowa w ustępie pierwszym tego §-fu mają być sporządzone w dwóch egzemplarzach, z których po zatwierdzeniu przez resortowego Wiceprezydenta, jeden pozostaje we właściwym Wydziale, Biurze lub Zakładzie, drugi zaś ma być bezzwłocznie przesłany Miejskiej Izbie Obrachunkowej. Preliminarze te mają być wewnętrznym programem gospodarczym dla danego Wydziału, Zakładu itp. M. Izba Obrachunkowa ma obowiązek czuwać, aby preliminowane kredyty kwartalne nie były przekraczane.

§ 4. Naczelnicy Wydziałów, Biur oraz Dyrektorzy Zakładów i Instytucyj m. mają o wykonaniu kwartalnego preliminarza sporządzonego w myśl § 3. przedkładać kwartalne sprawozdania w formie zamknięcia rachunkowego uzgodnionego z M. Izbą Obrachunkową, na osobnem w tym celu wyznaczonem posiedzeniu Magistratu w następujących terminach:

za pierwszy kwartał	(IV, V, VI)	do dnia	15 lipca
za drugi „	(VII, VIII, IX)	„ „	15 października
za trzeci „	(X, XI, XII)	„ „	15 stycznia
za czwarty „	(I, II, III)	„ „	15 kwietnia.

W sprawozdaniach tych należy wyszczególnić ewentualne przekroczenia, usprawiedliwić je i wykazać w jaki sposób przekroczenia te zostaną rozłożone w następnych kwartałach w celu osiągnięcia zarządzonej obniżki.

§ 5. Inne postanowienia zawarte w cyt. wyżej zarządzeniu (Okólnik Nr. 41), dotyczące ewidencji kredytów, sporządzaniu zamknięć rachunkowych, sposobu dysponowania poszczególnymi kredytami, utrzymuję nadal w mocy.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

45.

OKÓLNIK Nr. 28.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 18 maja 1933 r. Nr. Prez. Przep. osob. 9/33 w sprawie sprostowania poz. 4 Dodatku II. tymczasowych przepisów o ubezpieczeniu pracowników m. na wypadek choroby.

Na podstawie § 87 statutu m. zarządzam co następuje:

Pozycję 4 Dodatku II. tymcz. przepisów o ubezpieczeniu pracowników m. na wypadek choroby — „zatrucie zęba, wyjęcie miazgi zębowej, leczenie korzeni, oraz wypełnienie zęba“ prostuję o tyle, że w miejsce kwoty 8 zł. należy wstawić 10 zł.

46.

OKOLNIK Nr. 29.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 23 maja 1933 r. Nr. Prez. Org. 79/33 w sprawie przeniesienia z Wydziału III. referatu spraw Funduszu drogowego i referatu opłat od środków przewozowych.

Z dniem 1 lipca 1933 r. przenoszę referat spraw Funduszu drogowego i referat opłat od środków przewozowych z Wydziału III. Magistratu do Wydziału II. Magistratu.

Z dniem tym należy wszystkie sprawy z zakresu tych referatów odstąpić Wydziałowi II. Magistratu.

Odnośnie do przydziału potrzebnego personalu dla Wydziału II. wydam osobne zarządzenie.

47.

OKÓLNIK Nr. 30.

Prezydenta m. z dnia 31 maja 1932 r. Nr. Prez. Org. 102/33 w sprawie sporządzania zestawień preliminarzy budżetowych.

W załączeniu przesyłam odpis reskryptu Pana Wojewody Krakowskiego z dnia 20 maja 1933 r. Nr. S. F. I. 8-3 33 w sprawie sporządzania zestawień preliminarzy budżetowych wraz z odnośnymi załącznikami, do wiadomości.

* * *

ODPIS.

Wojewódzki Urząd Krakowski
Wydział Samorządowy.
Nr. SF. I. 8-3/33.

Sporządzanie zestawień preliminarzy budżetowych.

Kraków, dnia 20 maja 1933 r.

Nr. Ok. Sam. 35.

Do

Wszystkich Panów Przewodniczących Tymczasowych Wydziałów Powiatowych na obszarze Województwa Krakowskiego i Pana Prezydenta m. Krakowa.

W załączeniu przesyłam okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 kwietnia 1933 r. Nr. 46/SF. 11/2/39 w sprawie okseślonej w nagłówku do wiadomości i stosowania.

Zarazem uzupełniając okólnik ten zarządzam co następuju:

(1) Termin przedkładania mi zestawień preliminarzy budżetowych ustalam zasadniczo na dzień 15 kwietnia każdego roku.

(2) Termin przedłożenia mi zestawień preliminarzy budżetowych na rok 1933/34 ustalam na dzień 5 czerwca 1933 r.

(3) Ponieważ na sporządzenie zestawień dla Ministerstwa pozostaje Urzędowi Wojewódzkiemu w tym roku tylko dni 10, proszę Panów Przewodniczących (Pana Prezydenta miasta), aby wyznaczony wyżej termin 5 czerwca był bezwarunkowo dotrzymany oraz by przesłane mi tablice były starannie opracowane w szczególności zaś by były one wolne od błędów rachunkowych.

(4) Zestawienia należy sporządzać na drukach przesłanych Panom przy okólniku moim z dnia 7/I. 1933 r. Nr. Sam. 3/SF. I. 11/5/33 przyczem oczywiście nagłówki (nazwy kolumn) należy wpisać z formularzy dołączonych do przyległego okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

(5) Do wymienionych wyżej formularzy wprowadzam tylko jedno uzupełnienie a mianowicie w tablicy V-tej „Preliminowane wpływy z danin komunalnych“ należy dodać po kolumnie 27 nowe trzy kolumny: 27 a, 27 b i 27 c, przyczem dotychczasowa nazwa kolumny 27 będzie stanowiła nazwę wspólnego nagłówka dla wszystkich wymienionych wyżej 4-ch kolumn.

Wzór.

	Opłaty drogowe w związkach powiatowych				
	Razem	Od państw. podatku gruntowego	Od państw. podatku od nieruchom.	Od państw. podatku przemysł.	
26	27	27 a	27 b	27 c	28

(6) Postanowienia pktu 3-go dołączonego okólnika min. o łącznem wykazywaniu sum całych grup związków komunalnych, a więc tylko sum „razem gminy miejskie“, „razem gminy wiejskie“ odnoszą się tylko do zestawień Wojewódzkich dla Ministerstwa.

Natomiast w zestawieniach Panów dla Urzędu Wojewódzkiego należy wszystkie związki komunalne wykazać indywidualnie, grupami jak przy zestawieniach zamknięć rachunkowych.

(7) Zestawienia należy mi przedłożyć w (1) jednym egzemplarzu).

(8) Podkreślam postanowienie końcowego ustępu pkt 3-go dołączonego okólnika min., w myśl którego należy wykazywać s u m y z a o k r ą g l o n e d o j e d n e g o z ł o t e g o, z a t e m b e z g r o s z ó w.

(9) Przed przedłożeniem mi, tablice winny być poddane następującej kontroli rachunkowej:

Tablica I.	kolumna	4 do 20 = 3
Tablica II.	„	4 do 17 = 3
Tablica III.	„	4 do 14 = 3
Tablica IV.	„	4 do 12 = 3
Tablica V.	„	4 plus 5 = 3 Kol. 7 do 16 = 6,
„	„	18 do 29 = 17 (bez uwzględnienia kolumn 27 a, 27 b i 27 c, które mieszczą się w kolumnie 27).
Tablica VI.	kolumna	5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19 = 3
„	„	6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20 = 4
Pozatem	„	11 tabl. III. równa się kol. 3 tabl. V.
„	„	12 „ III. „ „ „ 6 „ V.
„	„	13 „ III. „ „ „ 17 „ V.

(10) Ponieważ zależy na pośpiechu tablice mogą być wypełnione ręcznie atramentem, należy to jednak uczynić w sposób przejrzysty, bez przekreślań itp. W tym celu zalecam sporządzenie tablic najpierw ołówkiem zwykłym, a dopiero po kontroli rachunkowej przeciągnięcie ich atramentem.

11) Tablice I i II należy zamieścić razem na jednym druku, podając najpierw wydatki zwyczajne a następnie wydatki nadzwyczajne.

Podobnie na jednym druku należy pomieścić tablice III i IV podając najpierw dochody zwyczajne, a następnie dochody nadzwyczajne.

12) Okólnik niniejszy załatwia zarazem wszystkie pisma Panów Przewodniczących wniesione w tej sprawie.

13) O ile Związek Komunalny przedłożył mi już zestawienia preliminarzy budżetowych według dawnych wzorów, winien wstrzymać się z ewentualnem przerobieniem tychże, względnie z przedłożeniem mi tablic przerobionych aż do osobnego mojego zarządzenia w tej sprawie.

14) Okólnik niniejszy uchyla mój okólnik Nr. 18 z dnia 18/IV 1932 r. Nr. S. F. I. 1a-2/32 w tej jego części, która dotyczy sporządzania zestawień preliminarzy budżetowych związków komunalnych.

Za Wojewodę:
(—) Osiecki
Naczelnik Wydziału.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
Nr. SF. 11/2/39.

Sporządzenie zestawień preliminarzy budżetowych związków komunalnych.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1933 r.

OKÓLNIK Nr. 46.

Do

wszystkich P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. wojewody śląskiego).

W związku ze zmianami przepisów ustawy, dotyczącej finansów komunalnych, oraz zmianami przepisów rozporządzenia o budżetowaniu w związkach komunalnych — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, wzamian wzorów zestawień preliminarzy budżetowych, dołączonych do okólnika Nr. 36/SF. 11/2 z dnia 21 marca 1932 r., ustaliło nowe wzory tych zestawień. Wzory te, według których winny być, poczynając od roku budżetowego 1933/34, sporządzone zestawienie preliminarzy budżetowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła przy niniejszem.

Co do sporządzenia zestawień według załączonych wzorów udzielam następujących wskazówek:

1) zestawienia preliminarzy budżetowych należy nadsyłać w trzech egzemplarzach Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i w jednym egzemplarzu Prezesowi właściwej Izby Skarbowej, zestawienia te należy sporządzać na formularzach, przygotowanych stosownie do załączonych wzorów o jednakowym rozmiarze 59·4×21 cm.;

2) z uwagi na konieczność dostosowania preliminarzy budżetowych związków komunalnych do nowych przepisów budżetowych (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 11 poz. 71), termin nadesłania zestawień preliminarzy na rok 1933/34 przesuwam wyjątkowo z 15 maja do dnia 15 czerwca r. b.;

3) przewidziane w rubrykach wzorów dane należy podawać w następującej kolejności: I. związki powiatowe, II. miasta wydzielone w województwach centralnych, wschodnich i zachodnich, względnie miasta liczące powyżej 25.000 mieszkańców w województwach południowych, III. pozostałe gminy miejskie, IV. gminy wiejskie, dane te należy podawać w sumach łącznych dla danego rodzaju związków komunalnych, a więc łącznie dla wszystkich związków powiatowych, względnie gmin wiejskich, miast wydzielonych lub niewydzielonych (wzgl. poniżej 25.000 mieszkańców) z obszaru całego województwa (nieindywidualnie dla każdego związku); cyfry w załączonych zestawieniach należy podawać bez końcówek groszowych (nie uwzględniając końcówek do 50 groszy, zaokrąglając zaś końcówki powyżej 50 groszy do 1 złotego);

4) po zamieszczeniu danych dla poszczególnych rodzai związków komunalnych (I, II, III, IV) należy wyprowadzić dane dla wszystkich związków komunalnych na obszarze województwa łącznie;

5) dane co do preliminowanych wydatków i dochodów należy podawać możliwie na podstawie budżetów zatwierdzonych i odpowiednio skorygowanych. W wypadkach jednak, w których przyjęcie do zestawienia ustalonych stosownie do decyzji zatwierdzającej kwot budżetu nie pozwoliłoby na dotrzymanie terminu, wskazanego w okólniku Nr. 206 z 24/XII. 1931 r. (na rok 1933/34 — 15/VI. 1933) — należy do zestawienia przyjąć kwoty budżetu według stanu, w jakim zostały przedstawione do zatwierdzenia, względnie w wysokości preliminarza roku ubiegłego, jeżeli z powodu wyjątkowych okoliczności budżet na rok bieżący nie został uchwalony;

6) przy podawaniu danych, dotyczących przedsiębiostw i zakładów komunalnych (tabl. VI) nie należy włączać do wydatków przelewów nadwyżek (zysków) do budżetu administracyjnego, zaś do dochodów pokrycia niedoborów (dopłat) z budżetu administracyjnego. Natomiast do wydatków przedsiębiorstw należy zaliczać przelewy do budżetu administracyjnego z tytułu oprocentowania kapitału zakładowego przedsiębiorstwa;

7) w tablicy I rubryka 11, dz. VIII — udziały w podatkach państwowych należy objąć wpływy zarówno z udziału w państwowym podatku dochodowym, jak i wpływy przypadające na rzecz związku komunalnego z tytułu podatku od lokali;

3) dotychczasowej tablicy uchwalonych stawek danin komunalnych nie należy sporządzać.

Okólnik niniejszy uchyla okólnik Nr. 36(SF. 11/2 z dnia 21 marca 1932 r.) Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 5 str. 111) w tej jego części, która dotyczy sporządzenia zestawień preliminarzy związków komunalnych.

Bronisław Pieracki
Minister.

Uwaga! Odnośne wzory formularzy znajdują się w załączniku do okólnika Min. Spr. Wewn. z dnia 29/IV. b. r. Nr. S. F. 11/2/39 (przy aktach Mgtu Nr. Prez. Org. 102/33).

48.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja dla spraw Elektrowni miejskiej Rady miasta.

Dnia 10 maja 1933 odbyło się pod przewodnictwem Rm. Inż. K. Cybulskiego i w obecności Pana Wiceprezydenta m. Inż. St. Skoczylasa posiedzenie Komisji dla spraw Elektrowni, na którem uchwalono:

1) ustalenie cen maksymalnych za prąd i innych należytości w myśl uprawnienia rządowego Nr. 125, a mianowicie ceny dla światła z 80 na 70 gr za 1 kWh, a dla motorów z 35 na 30 gr za 1 kWh, oraz opłaty za uruchomienie instalacji elektr. na Zł. 9·—, i opłaty za ponowne włączenie na Zł. 2·70;

2) zakupno kabli za kwotę Zł. 55.589·— we Fabryce Kabli w Płaszowie;

3) pokrywanie zapotrzebowania na miedź elektrolityczną w miarę potrzeby we firmie Bcia Szajn w Będzinie;

4) kupno parceli od Karola Karwata przy ul. Mogilskiej L. 78 jako wskazane z tem, że Sekcja I. zajmie się ustaleniem warunków kupna.

—

Komisja teatralna Rady miasta.

Dnia 12 maja 1933 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Dr. Kaplickiego posiedzenie Komisji teatralnej, na którem przyjęto sprawozdanie administracyjne Rm. Dr. Kudlińskiego i artystyczne Rm. Dr. Flacha za sezon 1932/33, które z odpowiednim wnioskiem przedłożone zostanie Radzie miej. na jednem z najbliższych posiedzeń.

Sprawozdanie stwierdza, że teatr krakowski pod Dyrekcją Osterwy i Bujańskiego spełnia dobrze swe zadanie służenia przedewszystkiem literaturze polskiej i że pomimo nader trudnych warunków bytu za ubiegły okres 7 miesięczny nie przyniósł deficytu poza kilkutysięcznym długiem bieżącym.

Dla zapewnienia frekwencji również i na miesiące letnie Dyrekcja przygotowała występy gościnne oraz odpowiednio urozmaicony repertuar.

—

Sekcja I. Rady miasta.

Dnia 19 maja 1933 r. odbyło się posiedzenie Sekcji I. Rady m. pod przewodnictwem Rm. Inż. Drobniaka i przy udziale Wiceprezydenta m. Ostrowskiego.

Na posiedzeniu tem Sekcja uchwaliła nabycie gruntów w Dz. XVIII. pod regulację ul. Celarowskiej i Sadowej, oraz gruntów w Dz. XIX. przy ul. Mogilskiej dla celów Elektrowni m.

Następnie przyjęto wnioski Magistratu w sprawie sprzedaży 2 parcel gm. przy Al. Focha w Dz. XII. na cele mieszkaniowe.

Uchwalono również zamianę gruntu gm. za grunty Związku młodzieży rękodzieln. i przemysł. w Dz. XIII. Nabyte grunty w drodze zamiany przeznaczone będą na cele urządzenia Al. Focha i ul. Król. Jadwigi.

Z kolei przyjęto do wiadomości sprawozdanie o zmianie granic Dz. XIV. Czarna Wieś i XVI. Łobzów.

W końcu omówiono sprawę planu zabudowania obszaru gruntów w Dz. XIV. między ul. Czarnowiejską, Szopena, Konarskiego i Parkiem Krakowskim, oraz sprawę planu zabudowania gruntów gminnych przy ul. Żuławskiego w Dz. V. Kleparz.

—

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 22 maja br. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Franciszka Drobniaka i w obecności Wiceprezydenta miasta Inż. Stanisława Skoczylasa, posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady m., na którem zatwierdzono:

a) urządzenie nawierzchni brukowej na części pl. Matejki, wymianę chodników i częściowo jezdni na moście Dębnickim na Wiśle, program robót drogowych konserwacyjnych na rok budżetowy 1933/34, budowę chodników w ul. Garbarskiej, Lubelskiej, Kujawskiej, Trynitarskiej i Al. Grottgera, sposób urządzenia ulic na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. XXII. i Dz. XV., oświetlenie ul. Pawła Popiela oraz szereg robót drogowych naprawczych na rachunek osób trzecich.

b) rozpatrzyła projekt regulacji Białuchy i równoległych kanałów zbiorczych na przestrzeni od ul. Prądnickiej aż do ujścia Wisły wykonany przez b. Kierownictwo regulacji Wisły i Rudawy obecnie Okręgowy Urząd Ziemski i Budownictwo miejskie i postanowiła przedłożyć wnioski pełnej Radzie miejskiej zdążające do uzyskania zatwierdzenia projektu przez Ministerstwo Rolnictwa i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i przeprowadzenia reambulacji.

c) zatwierdziła kanalizację części ul. Grzegórzeckiej i ul. Konarskiego oraz szereg domowych połączeń kanałowych w ulicach miasta.

d) rozstrzygnęła oferty na dostawę dla celów drogowych i kanałowych cementu, piasku wiślanego i wyrobów betonowych oraz zatwierdziła nowy cennik robót brukarskich.

—

Rada Artystyczna Rady miasta.

Dnia 24 maja 1933 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta Inż. Skoczylasa posiedzenie Rady Artystycznej, która rozpatrzyła i przyjęła następujące projekty regulacyjne:

1) Plan zabudowania parceli miejskiej l. k. 717 przy ul. Grzegórzeckiej i Miedzianej w Dąbiu.

2) Plan zabudowania obszaru gruntów wł. Ajzensztata i Lesera przy Al. 29 Listopada na Warszawskiem.

3) Plan zabudowania obszaru gruntów własność Dettloffów przy Al. 29 Listopada i Wileńskiej.

4) Plan zabudowania gruntów J. Kaczmarczyka przy ul. Król. Jadwigi ze zmianą sposobu zabudowania przyległego gruntu Ski „Esge“.

5) Plan zabudowania bloku gruntów miejskich przy ul. Czarodziejskiej w Dębnikach — przeznaczonego do rozsprzedaży pod budowę tanich domów mieszkalnych.

Następnie rozpatrzono czterdzieści trzy projekty, a to

budów domów parterowych	8
„ „ I. p.	9
„ „ III. p.	5
„ „ IV. p.	2
„ „ V. p.	1
„ ogrodzeń realności	2
budowy kościoła św. Szczepana przy pl. Kazim. Wielkiego (wznowienie konsensu budowlanego) . .	1
przerobienia fasad	1
przebudowy domów	1
nadbudów domów	5
przebudów portali sklepowych	2
urządzeń gablot wewnętrznych	1
„ skwerów w aleji Trzech Wieszczów, a zwłaszcza przed gmachem Akademji Górniczej .	1
urządzeń reklamowych (szyldy, napisy, wywieszki i t. d.)	4
Razem . .	43

w tem:

w Dz. I. przebudów domów 1, nadbudów domów 1, przebudów portali sklepowych 2, urządzeń reklamowych 2, gablot wewnętrznych 1,

w Dz. III. budowy domów III. p. 1, domów IV. p, 1, przerobienia fasad domów 1,

w Dz. IV. nadbudowy domów 2,

w Dz. VIII. urządzeń reklamowych 1,

w Dz. XI.—XII. budowy domów parter. 9, I. p. 8, III. p. 4, IV. p. 1, V. p. 1, nadbudów domów 2, budowy ogrodzeń realności 2, urządzenia skwerów 1, budowy kościoła 1, urządzeń reklamowych 1.

Sekcja szkolna Rady miasta.

Dnia 26 maja 1933 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Ks. Molińskiego i w obecności P. Wiceprezydenta m. Ostrowskiego posiedzenie Sekcji szkolnej, na którem przyjęto wnioski na Radę miejską w sprawie uregulowania niektórych opłat administracyjnych Urzędu Ewidencji Ludności stosownie do obowiązujących przepisów. W dalszym ciągu przyjęto zapis księgozbioru śp. Adelmanowej na rzecz gminy.

Dnia 26 maja 1933 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Ks. Molińskiego i w obecności Wiceprezydenta m. Ostrowskiego posiedzenie Sekcji szkolnej, na którem przyjęto projekt regulaminu nagrody literackiej m. Krakowa.

Od szeregu lat Gmina rozdawała t. zw. zasiłki z kredytu budżetowego na popieranie literatury, sztuki i nauki. Obecnie wzorem innych miast poraz pierwszy wprowadza się nagrodę literacką miasta Krakowa.

Odnośny regulamin postanawia, że nagrodę otrzymać może kandydat za wybitne dzieło literackie przyczyniające się do rozwoju kultury narodowej publikowane w ciągu ostatnich 3-ch lat kalendarzowych. Nagroda przyznawaną będzie w zasadzie jednemu autorowi.

Sąd konkursowy składa się z Prezydenta m. jako przewodniczącego, oraz 3-ch członków wybranych przez Radę m. ze swego grona, ponadto z prof. współczesnej literatury Uniw. Jagiel., oraz z delegata Min. Oświaty, Wydziału filologicznego Akademji Um. i krak. Związku Zawodowego literatów polskich.

Sąd konkursowy ustali regulamin obrad i przyznania nagrody. Nagroda literacka m. Krakowa w budżecie 1933/34 wynosi 4.000 zł.

Sekcja I. Rady miasta.

Dnia 29 maja 1933 odbyło się posiedzenie Sekcji gospodarczej Rady m. pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka i przy udziele Pana Wiceprezydenta m. Ostrowskiego.

Na posiedzeniu tem Sekcja uchwaliła nabycie gruntu w Dz. XIX. na cele regulacji ul. Mogilskiej.

Następnie rozpatrywano szereg planów. I tak: przyjęto plan zabudowania gruntów przy Al. 29 Listopada w Dz. XVIII. oraz plan zabudowania gruntu gminnego i gruntów sąsiednich przy ul. Grzegórzeckiej w Dz. XX. Uchwalono również plan zabudowania gruntów położonych przy ul. Król. Jadwigi w Dz. XIII. Zwierzyniec i przy ul. Wileńskiej w Dz. XVIII.

W związku z akcją budowy małych domów mieszkalnych na gruntach Gminy m. Krakowa — Sekcja przeprowadziła szczegółową dyskusję nad planem zabudowania gruntów, ograniczonych ul. Tyniecką, Czarodziejską i drogą Polną w Dz. XI. Grunty te przeznaczone są jako pierwsza partja pod budowę małych domów. Będą one w najbliższej przyszłości przygotowane do budowy t. zn. zostaną na tychże gruntach urządzone ulice — wraz z kanalizacją i instalacją wodociągową, elektryczną itd.

Poszczególne parcelki o obszarze około 400 m^2 będzie Gmina sprzedawać osobom chcącym budować małe, tanie domy mieszkalne.

49.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku:

1) Burzymowski Ludwik, zegarmistrz z Wodociągu z dniem 31/V. 1933 r.

2) Karamański Andrzej, robotnik z Wodociągu z dniem 31/V. 1933 r.

3) Jaroszowa Marja, kancelistka Mgtu z dniem 31/V. 1933 r.

4) Skrzyniarz Witold, wicesekretarz Mgtu z dniem 31/V. 1933 r.

Wystąpili:

1) Inż. Dziewoński Zbigniew, prow. referent Budownictwa miej. z dniem 31/V. 1933 r.

Zaopatrzenia i emerytury wdowie:

1) Bentkowska Ludwika, wdowa po rob. Bud. m. zaopatrzenie z łaski.

2) Jasiołek Marja, wdowa po rob. Z. Cz. M. zaopatrzenie z łaski.

3) Jamka Marja, wdowa po rob. Gazowni miej. zaopatrzenie z łaski.

4) Romańczuk Jan, manipulant Rzeźni miej. zaopatrzenie z łaski.

5) I-o Słyszowa II-o Holoubkowa Eugenja, wdowa po asystencie kanc. Mgtu pensja wdowia.

Zmarli:

1) Cedziński Czesław, emer. niższy prac. m. zmarł 28/V. 1933 r.

2) Ogórek Anna, wdowa po pompierze M. Str. Poż. zmarła 15/V. 1933 r.

3) Wilczyński Wojciech, emer. niższy prac. miej. zmarł 18/V. 1933 r.

4) Woźniak Józef, woźny prezydjalny Mgtu zmarł 13/V. 1933 r.

Nominacje:

1) Galli Feliks, kontr. asyst. Ogr. m. mianowany prow. młodszym inspektorem Ogrodów miej. z dniem 1/V. 1933 r.

2) Dr. Grzybowski Konstanty, przyjęty w charakterze przewodniczącego Biura Prawnego Magistratu z dniem 1/V. 1933 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu maju 1933 r.

I. Nowe domy.

1) Ulica Król. Jadwigi L. or. 65 (lsp. 333 Dz. XIII.) własność Perkowej Stanisławy, dom 1-dno piętrowy z suterenami w trakcie tylnym (reskr. Mgtu Nr. B. a. Insp. 27/33/C.) z dnia 1 maja 1933 r.

2) Al. Art. Grottgera L. or. 32 (lsp. 232 Dz. XV.) własność p. Sapetów Aleksandra i Franciszki, dom 1-dno piętrowy (reskr. Mgtu Nr. B. a. Insp. 232/33/C.) z dnia 20 maja 1933 r.

3) Ulica P. Popiela L. or. 12 (lsp. 343 Dz. XV.) własność Paprockiego Pawła, dom 3-ch piętrowy (reskr. Mgtu Nr. B. a. Insp. 156/33/C.) z dnia 22 maja 1933 r.

4) Ulica Juljusza Lea L. or. 89a (lsp. 200 Dz. XI.) własność Nowakowskiego Jana, dom parterowy (odebrano część tj. pokój i kuchnia od strony podwórza reskr. Mgtu Nr. B. a. Insp. 134/33/C.) z dnia 4 maja 1933 r.

5) Ulica Kielecka L. or. 29 (lsp. 355 Dz. XIX.) własność Leitnera Władysława, dom parterowy z mieszkaniem na poddaszu (reskr. Mgtu Nr. B. a. Insp. 289/33/B.) z dnia 19 maja 1932 r.

6) Ulica Łagiewnicka L. or. 24a (lsp. 840 Dz. XXII.) własność Zacharowej Kunegundy, dom 1-dno piętrowy (reskr. Mgtu Nr. B. a. Insp. 344/33/D.) z dnia 19 maja 1933 r.

II. Nadbudowy, dobudowy i przebudowy.

1) Ulica Zagrody L. or. 21 (lsp. 146 Dz. XI.) własność Bilewskiej Heleny, mieszkanie na poddaszu (reskr. Mgtu Nr. B. a. Insp. 293/33/D.) z dnia 19 maja 1933 r.

2) Ulica Różana L. or. 21 (lsp. 231 Dz. XI.) własność Żyłów Ludwika i Stefanji, parterowa oficynka (reskr. Mgtu Nr. B. a. Insp. 323/33/D.) z dnia 5 maja 1933 r.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w marcu 1933 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom czteropiętrowy, przy ul. Juljusza Lea L. or. 21a na realności lwh. 644/XV. nabyli po połowie Leon i Dora Landererowie od Stanisława Oleszka, za cenę 14.500 dolarów.

2. Dom jednopiętrowy, przy ul. św. Sebastjana L. or. 6, L. sp. 40/VII. nabyli po połowie Arnold i Amalja Haberowie od Hanki Rakowerówney, za ceną 16.000 dolarów.

3. Część ($^{192}/_{1920}$) domu parterowego, przy ul. Tadeusza Kościuszki L. or. 65, L. sp. 8/XII. nabył Józef Panek od Julji z Drozdowskich Steczkowej i Jana Drozdowskiego, za cenę 1.000 złotych.

4. Dom dwupiętrowy, przy ul. Jana Kasprowicza L. or. 11, L. sp. 268/XIX., nabyli po połowie inż. Jan i Emilja Magurowie od Julji Michałowicz, za cenę 10.000 dolarów.

5. Dom trzechpiętrowy, przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 61 na realności lwh. 611/XV. nabył Władysław Zieliński od Józefy z Rodaków Ławnikowej, za ceną 13.825 dolarów.

6. Dom trzechpiętrowy, przy ul. Rzeszowskiej L. or. 5, L. sp. 615/VIII. nabyła Wanda z Leszczyńskich Gluzińska od Heleny Żeleńskiej, za cenę 13.300 dolarów.

7. Grunt lwh. 149/XX. przy ul. Sierpowej, nabył Dr. Bolesław Komorowski od Antoniny z Kofinów Dońcowej, za cenę 1.200 złotych.

8. Dom dwupiętrowy, przy ul. Józefa Friedleina L. or. 16 na realności lwh. 858/XVI. nabyła Marja Skawińska od inż. Antoniego i Marji z Medyńskich Ripów, za cenę 70.575 złotych.

9. Grunt lwh. 139/XVII. przy ul. Wrocławskiej nabył Stanisław Kawales od Jędrzeja Kawalca, za cenę 10.000 złotych.

10. Grunt lwh. 219/XIV. przy ul. Czarnowiejskiej nabyła Mina Bardach od Maurycego Liebeskinda, za cenę 1.000 dolarów.

11. Dom parterowy, przy ul. Filareckiej L. or. 17, L. sp. 149/XII. nabyła Helena Hutnowa od Juljana Bocheńskiego, za cenę 24.000 złotych.

12. Część ($^1/_2$) gruntu lwh. 385/XV. przy ul. Misjonarskiej nabyła Florentyna Wójcik od Władysława Wójcika, za cenę 2.000 złotych.

13. Część ($^3/_8$) domu dwupiętrowego przy ul. Józefa L. or. 6, L. sp. 249/VIII. nabyła Gustawa Grünspanowa od Natana Grünspana, za cenę 2.167·60 dolarów.

14. Dom czteropiętrowy, przy ul. Starowiślnej L. or. 78, L. sp. 593/VIII. nabyli po ($^1/_6$) Leibisch i Sara Künstlerowie, Kalman i Mina Kalfusowie, Mojżesz Chaim 2 im. i Rozalja Blonderowie od Franciszka Oberlendera, Salomei Scheuer i Bronisławy Schenker, za cenę 30.000 dolarów.

15. Części ($^{12}/_{72}$) domu parterowego przy ul. Wróblej L. or. 11, L. sp. 148/IX. oraz gruntu lwh. 144/IX. przy tejże ulicy, nabył Józef Liszka od Jana Szczepańca, za cenę 300 złotych.

16. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego, przy ul. Jana Tarnowskiego L. or. 9, L. sp. 295/XXII. nabył Stanisław Spyt od Emilji Zemkównej, za cenę 6.500 złotych.

17. Grunt lwh. 198/XXI. nabyła Barbara Mazurkowa od Stanisława Wójcika, za cenę 300 złotych.

18. Część ($^{3}/_{6}$) gruntu lwh. 893/XXI. nabyli po ($^{1}/_{6}$) Zofja Glasnerowa, Kazimiera Reinerowa i Dr. Maryla Grünberg od Gustawy Grünbergowej, za cenę 500 złotych.

19. Grunt lwh. 127/XXII. obok ul. Bonarka, nabył Dr. Jakób Kohn od Janiny Mantlowej i Dr. Adama Herza, za cenę 400 dolarów.

20. Dom parterowy, przy ul. Rękawka L. or. 20, L. sp. 162/XXII. nabyła Gitla Knoblochowa od Anny Drożdowej, za cenę 800 dolarów.

21. Dom parterowy przy ul. Wielickiej L. or. 31, L. sp. 356/XXII. nabyła Dwojra Reisel 2 im. Schäfler od Chany Fischer, za cenę 18.500 złotych.

22. Dom trzechpiętrowy, przy ul. Wita Stwosza L. or. 22, L. sp. 828/XXII. nabył Dr. Artur V. Anschel Herstein od Romana Maśnickiego, za cenę 6.400 dolarów.

23. Grunt lwh. 1400/XXI. nabyli po połowie Roman i Rozalja Ufirowie od Andrzeja Wojciechowskiego, za cenę 500 złotych,

24. Część ($^{1}/_{2}$) gruntu lwh. 1176/XXII. nabył Grzegorz Stankiewicz od Piotra i Julji Jachów, za cenę 2.870 złotych.

25. Dom dwupiętrowy, przy ul. Pędzichów-boczna L. or. 3, L. sp. 64/V. nabyła Elżbieta Sapieżanka od Klementyny Śląskiej, za cenę 14.000 dolarów.

26. Grunta, lwh. 459 i 640/XVI. nabyła Janina z Rosenbergów Meiselsowa od Süssli z Blaugrundów Weinbergowej, za cenę 2.200 dolarów.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część ($^{1}/_{4}$) domu dwupiętrowego przy ul. Berka Joselewicza L. or. 3, L. sp. 448/VIII. wartości 11.000 złotych, nabył w drodze darowizny, Mojżesz Dawid 2 im. Neumann od Jakóba Saula 2 im. i Rozalji Hendli 2 im. Neumannów.

2. Grunt lwh. 536/IV. przy ul. Karmelickiej, wartości 3.000 złotych nabyła w drodze darowizny, Helena Fischerówna od Rozelji Fischerowej.

3. Części ($^{1}/_{2}$) gruntów lwh. 312, 569 i 583/XVI. wartości 4.000 złotych nabyła w drodze darowizny, Anna Eleonora 2 im. z Oleszków Gołąbowa od Franciszki Oleszkowej.

4. Część ($^{5}/_{32}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Krakowskiej L. or. 2, L. sp. 99/VIII. wartości 14.000 złotych, nabyła w drodze darowizny, Gustawa Wetstein od Rozalji Wetstein.

5. Dom parterowy, przy ul. Łokietka L. or. 24, L. sp. 343/XVII. wartości 9.000 złotych, nabyła w drodze darowizny, Janina z Górskich Kawalcowa od Jędrzeja Kawalca.

6) Grunt lwh. 574/XIII. przy ul. Królowej Jadwigi, wartości 3.000 złotych, nabyła w drodze darowizny, Józefa z Jeleniów Turkowa od Leopolda Turka.

7. Grunt lwh. 290/X. wartości 4.000 złotych, nabyła w drodze darowizny, Irena Ohrensteinowa od Berty i Karola Zimmerspitzów.

III. Przez egzekucję.

1. Dom parterowy, przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 58, L. sp. 35/XV. oraz grunt lwh. 404/XV. przy tejże ulicy, wartości ogólnej 104.000 złotych, nabył drogą licytacji Antoni Rogowski od Barbary z Chmurów Zbrojowej, Franciszka i Józefa Zbrojów.

IV. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{142044}/_{931392}$) domu jednopiętrowego, przy ul. Józefa L. or. 12, L. sp. 252/VIII. wartości 10.000 złotych, nabyła w spadku Anna Isenberg po błp. Feidze vel Fany (Feitsche) Fendlerowej.

2. Dom trzechpiętrowy, przy ul. Biskupiej L. or. 14, L. sp. 117/IV. wartości 100.000 złotych, nabyła w spadku Modesta z Kwiatkowskich Giermańska po śp. Eugenji Kwiatkowskiej.

3. Dom dwupiętrowy, przy ul. Łobzowskiej L. or. 16, L. sp. 90/IV. wartości 80.000 złotych, nabyła w spadku Zofja z Gostkowskich Lisowiecka po śp. Dr. Antonim Lisowieckim.

4. Część ($^{4}/_{8}$) domu jednopiętrowego, przy ul. Garncarskiej L. or. 3, L. sp. 153/IV. wartości 25.000 złotych, nabyli w spadku po ($^{1}/_{8}$) Zofja i Tadeusz Sokołowscy oraz ze Sokołowskich: Jadwiga Miączyńska i Marja Górska po śp. Marji z Skrzyńskich Sokołowskiej.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w kwietniu 1933 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom dwupiętrowy, przy ul. Szpitalnej L. or. 6, L. sp. 379/I. nabył Hirsch Manne od Chaima Manne, za cenę 2.000 dolarów.

2. Dom jednopiętrowy, przy ul. Garncarskiej L. or. 3, L. sp. 153/IV. nabyli Dr. Natan ($^{3}/_{4}$) i inż. Henryk ($^{1}/_{4}$) Schönfeldowie od Jadwigi Miączyńskiej, Marji Górskiej, Zofji i Tadeusza Sokołowskich, za cenę 14.000 dolarów.

3. Dom czteropiętrowy, przy ul. Skawińskiej-boczna L. or. 6, L. sp. 598/VIII. nabyła Chana z Greschlerów Bojmanowa od Izaaka Horowitza, za cenę 11.300 dolarów.

4. Dom partery, przy ul. Zagrody L. or. 25, L. sp. 38/XI. nabył Franciszek Dziedzic od Wiktorji Pieniążkowej, za cenę 10.000 złotych.

5. Domy, dwupiętrowy przy ul. Długiej L. or. 12, L. sp. 5/V. oraz jednopiętrowy przy ul. Krowoderskiej L. or. 9, L. sp. 236/V. nabył Dr. Józef Guzikowski od Józefa i Antoniny Szczawińskich, za cenę 13.250 dolarów.

6. Dom parterowy, przy ul. Mazowieckiej L. or. 3, L. sp. 84/XVII. nabyli po połowie Józef i Karolina Jelonkiewiczowie od Mojżesza Józefa 2 im. i Adeli Schreiberów, za cenę 20.000 złotych.

7. Część ($^{6}/_{63}$) domu jednopiętrowego, przy ul. Chocimskiej L. or. 17/19, L. sp. 243/XV. nabyli Herman, Bernard, Chemin, Maks, Gustaw i Zygmunt Schneiderowie po ($^{1}/_{63}$) od Adolfa Schneidra, za cenę 600 dolarów.

8. Grunt lwh. 659/XV. obok ul. Juljusza Lea nabył Samuel Brand od Czewy Schajer, za cenę 2.626·50 dolarów.

9. Dom dwupiętrowy, przy ul. Chodkiewicza L. or. 7, L. sp. 78/XIX. nabyły Walerja (1/5), Władysława i Stanisława po (2/5) Bieleckie od Wacława, Władysława, Felicji i Zdzisława Tomaszewskich oraz Janiny Olejczyk, za cenę 63.000 złotych.

10. Część (1/9) domu dwupiętrowego, przy ul. Dajwór L. or. 4, L. sp. 390/VIII. nabyła Tauba Zweigowa od Józefa Himmelblaua, za cenę 1.000 dolarów.

11. Grunt lwh. 339/XVII. przy ul. Wrocławskiej nabył inż. Tadeusz Stoch od Franciszka Stypuły (syna), za cenę 10.500 złotych.

12. Dom dwupiętrowy, przy ul. Zwierzynieckiej L. or. 5, L. sp. 137/III. nabyli po połowie Stefanja z Dąbrowskich Zającowa i Aniela z Zająców Ohlowa od Zgromadzenia Sióstr św. Feliksa a Cantalicio III. Zakonu św. Franciszka vel Felicjanki, za cenę 8.000 dolarów.

13. Grunt lwh. 318/XII. przy ul. Syrokomli, nabyli po połowie Teiwel vel Ferdynand i Matylda Schenkerowie od inż. Ferdynanda Lieblinga i inż. Jozuego Oberlendera, za cenę 18.000 złotych.

14. Dom jednopiętrowy, przy ul. Towarowej L. or. 11, L. sp. 152/XVII. nabyli po połowie Stanisław i Sabina Sulikowscy od Emila Kołtki, za cenę 30.578·53 złotych.

15. Dom parterowy, przy ul. Wiśniowej L. or. 6, L. sp. 285/XVIII. nabył Franciszek Rychel od Stefana i Janiny Polewków, za cenę 11.500 złotych.

16. Dom dwupiętrowy, przy ul. Rakowickiej L. or. 11a L. sp. 383/VI. nabyła Ida Rebeka 2 im. z Madfesów Waldmanowa od Jana Peipera i Bertolda Mahlera, za cenę 13.800 dolarów.

17. Dom dwupiętrowy, przy ul. Czarnowiejskiej L. or. 84, L. sp. 15/XIV. nabył Izaak Horowitz od Stefanji z Białoruskiej Markiewiczowej, za cenę 11.000 dolarów.

18. Dom dwupiętrowy, przy Al. Artura Grottgera L. or. 30, L. sp. 309/XV. oraz grunt lwh. 566/XV. przy tejże ulicy, nabyli po połowie inż. Jan i Jadwiga Odrowąż-Pieniążkowie od Stefana i Ireny Mazarakich, za cenę 8.500 dolarów.

19. Dom jednopiętrowy, przy ul. Krzywda L. or. 31, L. sp. 163/XXI. nabyli po połowie Jan i Anna z Madejów Szarajowie od Andrzeja i Stefanji z Wątrobów Skałków oraz Marjanny Wątrobianki, za cenę 16.000 zł.

20. Grunt lwh. 241/X. przy ul. Kapelanka, nabyła Ksawera Tarnawska od Henryka Scheindlingera, za cenę 1.000 złotych.

21. Dom jednopiętrowy, przy pl. Zgody L. or. 3, L. sp. 251/XXII. nabył Roman Maśniki od Chaima i Gitli z Kollenderów Wertheimerów, za cenę 8.150 dolarów.

22. Dom trzechpiętrowy, przy ul. Zielnej L. or. 7, L. sp. 215/X. nabyli po połowie Gizela z Löblów Weinbergowa i Dr. Leon Königsberger od Franciszka Pierzchały, za cenę 72.500 złotych.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część (32/80) domu jednopiętrowego przy ul. Miodowej L. or. 43, L. sp. 220/VIII. wartości 18.560 złotych nabyli w drodze darowizny, Anna Bazes (17/80) i Samuel Rachmiel 2 im. Schwarz (15/80) od Efroima Salomona 2 im. Bazesa.

2. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Przeskok L. or. 20, L. sp. 46/XVI, wartości 3.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Zofja Kwintówna od Heleny z Kwintów Sułkowskiej.

3. Dom parterowy, przy ul. Zajęczej L. or. 10, na realności lwh. 325/XX. wartości 3.000 złotych, nabył w drodze darowizny Walenty Strychalski od Katarzyny z Miechowiczów 1-o Nalepowej 2-o Strychalskiej.

4. Część (2/8) domu parterowego, przy ul. Bonarka L. or. 13, L. sp. 444/XXII. wartości 10.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po (1/4) Kazimierz Augustynek i Bronisława z Gołębiowskich Pieczonkowa od Antoniny z Gołębiowskich Augustynkowej.

5. Dom partorowy, przy ul. Kobierzyńskiej. L. or. 71, L. sp. 178/X, wartości 4.500 złotych, nabył w drodze darowizny Józef Kamieniarczyk od Wiktorji z Florczyków Kamieniarczykowej.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Helclów L. or. 3, L. sp. 217/V. wartości 8.000 dolarów, nabył inż. Leopold Stuhr od Maksymiljana Kaufmanna w zamian za grunt lwh. 242 „Olsza".

7. Grunt lwh. 17/IX. przy ul. Wróblej, wartości 3.500 złotych, nabyli po (1/4) Andrzej i Cecylja Szczygłowscy oraz Józef i Stefanja Sarnowie od Marjana i Stanisława Szczepańców w zamian za grunt lwh. 382/X. przy ul. Wróblej, wartości 1.500 złotych.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Dom parterowy, przy ul. Król. Jadwigi L. or. 176, L. sp. 325/XIII. wartości 18.388·50 złotych, nabyła w spadku Józefa Gałczyńska i Helena Legutkówna po śp. Rozalji Legutko.

2. Część (3/12) domu jednopiętrowego, przy ul. Jana Tarnowskiego L. or. 6, L. sp. 605/XXII. wartości 70.500 Koron (kontrakt z r. 1917), nabyli w spadku po (1/12) z Czubków: Marja Grassi, Zofja Strąkowa i Jadwiga Hoffmanowa po śp. Janie Czubku.

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 4.

Okólnik Nr. 19 z dnia 4 marca 1933 r.

(Nr. G. L. 4 b. 3/3) o delegowaniu aplikantów sądowych do urzędów administracji ogólnej.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W Dzienniku Ustaw Nr. 86 z dn. 12. X. 1932 roku pod poz. 734 ukazało się rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7. X. 1932 r., zmieniające niektóre przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych,

wprowadzające w punkcie 9 art. 1-go nowy przepis do art. 257 jako § 2 w następującem brzmieniu:

„Aplikanta sądowego można również delegować na czas określony do urzędu władzy administracji ogólnej celem zaznajomienia go z czynnościami tej władzy w zakresie orzecznictwa karnego".

Nadto rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 825) unormowany został całokształt spraw, związanych ze stanowiskiem służbowem aplikantów, przebiegiem aplikacji i odpowiedzialnością dyscyplinarną aplikantów.

Na skutek porozumienia się Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z Ministerstwem Sprawiedliwości w wykonaniu tych przepisów, zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) porozumieć się z P. P. Prezesami właściwych sądów okręgowych co do sposobu praktycznego wprowadzenia tych przepisów w życie, a w szczególności co do liczby aplikantów, jaką P. P. Prezesi sądów okręgowych mogą delegować do podległych Panom urzędów, oraz co do wyznaczenia tych urzędów, w których aplikanci będą mogli być zatrudnieni w zakresie orzecznictwa karno-administracyjnego.

Przy porozumiewaniu się z P. P. Prezesami sądów okręgowych należy przedewszystkiem mieć na uwadze warunki miejscowe, a więc — ogólną ilość aplikantów w danym okręgu sądowym, zakres potrzeb sądownictwa, jak również zakres możliwości pożytecznego zatrudnienia aplikantów w poszczególnych starostwach. Pierwszeństwo przy umieszczaniu aplikantów w urzędach administracji ogólnej oddać przytem należy tym urzędom, które mają większą ilość spraw karno-administracyjnych i znajdują się w siedzibach sądów okręgowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że w myśl cytowanego poprzednio art. 257 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych aplikanci mogą być zatrudniani tylko w zakresie orzecznictwa karno-administracyjnego. Stosownie do porozumienia z Ministerstwem Sprawiedliwości okres delegacji do urzędów administracji ogólnej wynosić będzie 3 miesiące. Bezzwłocznie po ukończeniu przez aplikanta pracy w danym urzędzie, kierownicy tych urzędów sporządzą sprawozdanie z postępów, zdolności i sprawowania się aplikanta w okresie, gdy był zatrudniony w podległym im urzędzie i prześlą je prezesowi właściwego sądu okręgowego.

Stosunek służbowy aplikanta do kierownika urzędu normują przepisy powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 825), które czynią kierowników urzędów przełożonymi służbowymi aplikantów w okresie czasu, w którym aplikant zatrudniony jest w podległym im urzędzie.

Zwrócić wreszcie należy uwagę na to, iż aplikanci należeć będą do tych referentów, do których w pierwszym rzędzie może być zastosowany w szerokiej mierze § 33 rozporz. Min. Spraw Wewn. i in. z dn. 30 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464). Nie zwolni to naturalnie zastępców starostów od czuwania nad zasadniczą linją polityki karno-administracyjnej.

W sprawie ponoszenia kosztów przejazdu aplikanta i należnej mu diety za czas przejazdu, jeżeli wyznaczony zostaje do starostwa położonego poza siedzibą sądu okręgowego, wyda Ministerstwo osobne zarządzenie.

Okólnik Nr. 22 z dnia 11 marca 1933 r.

(SG. 71/9/14 o interpretacji punktu 10 art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej.

Do

P. P. Wojewodów.

Według otrzymanych informacyj przez Państwową Radę Spółdzielczą przy Ministerstwie Skarbu, w niektórych urzędach rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej, powstała wątpliwość, co należy rozumieć przez określenie „uznanego związku rewizyjnego", zawarte w punkcie 10 art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 653), wskutek czego urzędy te poczęły kwestjonować prawa spółdzielni kredytowych związkowych do wyłączania ich z pod mocy obowiązującej powyższego rozporządzenia.

W związku z powyższem i w uzupełnieniu okólnika Nr. 124 z dnia 19 października 1932 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości oraz Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych wyjaśnia, co następuje:

Przez określenie „uznanego związku rewizyjnego", zawarte w punkcie 10 art. 16 wyżej powołanego rozporządzenia, należy rozumieć taki związek rewizyjny, któremu Państwowa Rada Spółdzielcza przy Ministerstwie Skarbu na podstawie art. 68 lub 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) przyznała prawo rewizji należących do tegoż związku spółdzielni.

Co się tyczy stwierdzenia przynależności spółdzielni kredytowej do uznanego związku rewizyjnego, to wystarczającym dowodem tej okoliczności powinno być złożenie przez spółdzielnię kredytową zaświadczenia ze strony związku, ustalającego, że dana spółdzielnia w chwili wystawienia tego zaświadczenia należy do wspomnianego związku.

Wreszcie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmienia, że „uznanie" danego związku, t. j. przyznanie mu prawa dokonywania rewizji przez Państwową Radę Spółdzielczą jest ogłaszane w myśl ustępu ostatniego art. 68 ustawy o spółdzielniach — w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu".

O powyższem zechce Pan Wojewoda zawiadomić urzędy rozjemcze do spraw kredytowych małej własności rolnej, działające na podległym Mu terenie.

W załączeniu nadesłany przez Państwową Radę Spółdzielczą wykaz związków spółdzielczych, posiadających prawo rewizji.

Wykaz związków spółdzielczych, posiadających prawo dokonywania rewizji.

1. Związek Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu, Pl. Wolności 18.
2. Związek Spółdzielni Polskich w Warszawie, ul. Jasna 8.
3. Związek Stowarzyszeń Zarobkowych i Gospodarczych we Lwowie, ul. Cłowa 2, I. p.

4. Związek Rewizyjny Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie, ul. Reformacka 3, II. p.

5. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Warszawie, ul. Warecka 11 a.

6. Patronat Spółdzielni Rolniczych we Lwowie, ul. Mickiewicza 26.

7. Związek Spółek Rolniczych w Cieszynie, ul. Rynek 3.

8. Związek Rewizyjny Polskich Spółdzielni Reiffeisena-Stefczyka w Katowicach, ul. Gliwicka 3.

9. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Toruniu, ul. Prosta 20.

10. Związek Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, Mokotów, ul. Grażyny 13 (skrzynka pocztowa 38).

11. Związek Rewizyjny Spółdzielni Wojskowych w Warszawie, Żoliborz, Plac Inwalidów 6.

12. Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlano-Mieszkaniowych w Polsce z siedzibą w Warszawie, ul. Nowogrodzka 21.

13. Związek Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych w Polsce z siedzibą w Warszawie, ul. Rymarska 6 m. 6.

14. Związek Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce z siedzibą w Warszawie, ul. Marjańska 8 m. 2.

15. Powszechny Związek na własnej pomocy opartych spółdzielni we Lwowie, ul. Kościuszki 14, II. p.

16. Centralny Związek Spółdzielni Samopomocowych w Polsce z siedzibą we Lwowie, ul. Sykstuska 33.

17. Związek Rewizyjny Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie, ul. Mickiewicza 12.

18. Ruski Związek Rewizyjny we Lwowie, ul. Rutowskiego 22.

19. Związek Spółek Niemieckich w Polsce z siedzibą w Łodzi, Al. Kościuszki 45/47.

20. Związek Spółdzielni Niemieckich w Polsce z siedzibą w Poznaniu, ul. Wjazdowa 3.

21. Związek Spółdzielni Rolniczych na Polskę Zachodnią w Poznaniu, ul. Wjazdowa 3.

22. Związek Niemieckich Spółdzielni Rolniczych w Polsce z siedzibą we Lwowie, ul. Chorążczyzna 12.

23. Związek Wiejskich Spółdzielni Województwa Pomorskiego w Grudziądzu, ul. Toruńska 6.

Okólnik Nr. 23 z dnia 11 marca 1933 r.

(AA. 5. b. 11) o stosowaniu przepisów prawa o stowarzyszeniach do spółdzielni i związków zawodowych pracowniczych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Nawiązując do postanowień okólnika Nr. 160 z dn. 28 grudnia 1932 r. o nadzorze nad stowarzyszeniami, Ministersterstwo Spraw Wewnętrznych udziela niniejszem dodatkowo wskazówek co do zastosowania w praktyce tych przepisów prawa o stowarzyszeniach, które odnoszą się do spółdzielni i związków zawodowych pracowniczych.

Art. 11 wspomnianego prawa postanawia, że spółdzielnie, o ile uprawiają działalność kulturalną, w zakresie tej działalności podlegają m. in. przepisom art. 12 tegoż prawa: ten zaś ostatni artykuł dotyczy obowiązku zgłoszenia „założenia" spółdzielni, pod którym to terminem należy rozumieć również rozpoczęcia uprawiania działalności kulturalnej przez spółdzielnię istniejącą, np. w wypadku odpowiedniej zmiany jej statutu.

Ponieważ w praktyce mogą wynikać wątpliwości co do kwestji, co należy rozumieć pod działalnością kulturalną, Ministerstwo wyjaśnia, że nie będzie taką działalnością, w rozumieniu prawa o stowarzyszeniach i nie będzie podlegała obowiązkowi zgłoszenia działalność propagandowa, związana ściśle z działalnością gospodarczą i organizacyjną spółdzielni, a mająca na celu:

1) zjednywanie członków do spółdzielni,

2) uświadamianie członków co do zadań i celów ruchu spółdzielczego,

3) przeszkolenie członków władz i personalu spółdzielni w zakresie umiejętności, niezbędnych do prowadzenia spółdzielni,

4) podniesienie i usprawnienie gospodarstwa członków,

5) utrzymywanie kontaktu gospodarczego ze spółdzielnią,

o ile zachowane będą przytem warunki następujące:

Urządzane przez spółdzielnie, w związku z powyższemi celami, odczyty, zebrania agitacyjne, będą miały treść wyłącznie spółdzielczą lub ze spółdzielczością bezpośrednio związaną; kursy i wykłady, jeśli nie odnoszą się do podniesienia lub usprawnienia gospodarstwa członków, dotyczyć będą wyłącznie umiejętności, związanych z prowadzeniem spółdzielni; bibljoteczki pomocnicze zawierać mogą wyłącznie książki o charakterze podręczników technicznych pracy spółdzielczej, bądź posiadać treść ekonomiczno-spółdzielczą, bądź okonomiczno-społeczną, związaną z gospodarczemi i społecznemi podstawami ruchu spółdzielczego; organa pomocnicze, jak komitety sklepowe (w spółdzielniach), bądź komitety rejonowe spółdzielczych organizacyj lokalnych i centralnych będą podejmować działalność organizacyjną o charakterze wyłącznie propagandowym, powyżej wyszczególnionym.

Spółdzielnie zatem, które na zasadzie ust. 2 art. 1 ustawy o spółdzielniach prowadzą działalność, mającą na celu podniesienie poziomu kulturalnego swych członków, a nie noszącą cech wyżej wymienionych, należy uznać za uprawiające działalność kulturalną, o której mowa w art. 11 prawa o stowarzyszeniach. Przy stosowaniu do nich art. 12 prawa o stowarzyszeniach, należy kierować się wytycznemi następującemi:

Do punktu 3. W tym punkcie ustawa żąda podania imion, nazwisk i miejsca zamieszkania założycieli. Ponieważ przy zastosowaniu tego punktu do spółdzielni w najbliższej przyszłości będzie się miało z reguły do czynienia ze zrzeszeniem już prawnie istniejącem winna zatem spółdzielnia w wykonaniu tego punktu przedstawić skład członków swego zarządu wraz z ich adresami co będzie jednocześnie wykonaniem przepisu ust. 2, art. 13.

Do punktów 4, 5 i 5. Wykonanie tych punktów może ograniczyć się do podania do wiadomości powiatowej władzy administracji ogólnej wyciągu ze statutu, zawierającego te paragrafy, które normują sprawy powoływania zarządu, wstępowania i ustępowania członków oraz rozwiązania spółdzielni.

Analogicznie do omówionej wyżej kwestji posiadania przez spółdzielnie bibljoteczek o charakterze fachowym przedstawiać się będzie taż sama kwestja w odniesieniu do związków zawodowych pracowniczych: utrzymywanie przez związki zawodowe bibljoteczek wyłącznie z zakresu ruchu zawodowego, należy uważać za wchodzące w zakres ich bezpośrednich zadań, wynikających z celu, dla którego zrzeszenia te są zawiązywane, a zatem związana z tem działalność nie uzasadnia jeszcze nadzorowania jej przez władze administracji ogólnej.

Okólnik Nr. 24 z dnia 14 marca 1933 r.

(SS. 60/10/3) o oznakach i pieczęciach urzędowych samorządu terytorjalnego.

Do
P. P. Wojewodów.

Komasując wydane dotychczas zarządzenia w sprawie oznak i pieczęci urzędowych samorządu terytorjalnego i częściowo je uzupełniając oraz zmieniając, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza co następuje:

Wprowadzenie w życie nowych oznak władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw samorządu terytorjalnego, jest obecnie jeszcze prawie niemożliwe, gdyż nie wyszły dotychczas przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o znakach, chorągwiach i pieczęciach, w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629). Rozporządzenie bowiem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 245) odnosi się tylko do oznak władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych.

O ile chodzi o pieczęcie urzędowe samorządu terytorjalnego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że według wyżej wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. z reguły pieczęcie urzędowe władz i urzędów samorządowych mają zawierać orła państwowego, natomiast pieczęcie zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw samorządu terytorjalnego mają zawierać nie orła państwowego, lecz herb wojewódzki.

Herby wojewódzkie dotychczas nie są ustalone, a nastąpi to przypuszczalnie w niedługim czasie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej; aż do tego czasu pieczęcie z herbem wojewódzkim z natury rzeczy nie mogą być wykonywane.

Rozporządzenie z dnia 24 listopada 1930 r. przedłużyło czas przejściowy, określony w art. 26 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. do 1 kwietnia 1933 r. Obecnie więc aż do upływu tego czasu przejściowego związki komunalne mogą legalnie używać nadal oznak i pieczęci starego typu, dotychczas przez nie używanych.

Zasadniczo zamawianie i wykonywanie pieczęci nowego typu będzie mogło nastąpić dopiero po dokonaniu zmiany rozporządzenia wykonawczego Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593) względnie po wydaniu szczegółowych przepisów wykonawczych w tym przedmiocie.

W wypadkach koniecznej potrzeby natychmiastowego uzyskania nowych pieczęci urzędowych np. w razie zagubienia lub zniszczenia dotychczas używanych pieczęci, albo powstania nowych władz i urzędów samorządu terytorjalnego, władze i utrzędy te mogą obecnie starać się albo o nowe pieczęcie starego typu, których będą mogły używać oczywiście tylko przez wyżej wspomniany okres przejściowy, albo dla uniknięcia dwukrotnych kosztów, odrazu o pieczęcie nowego typu, które to ostatnie jednak ze względu na brak obecnie szczegółowych przepisów wykonawczych, możnaby zamawiać narazie — pomimo zniesienia w rozporządzeniu z dnia 24 listopada 1930 r. monopolu Mennicy Państwowej w sprawie wyrobu pieczęci urzędowej — tylko w Mennicy Państwowej, a nie u prywatnych grawerów.

Natomiast zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa samorządu terytorjalnego nie powinny w wypadkach nagłej potrzeby uzyskania nowych pieczęci, zamawiać takowych według nowego typu ze względu na to, że herby województw, które mają figurować na pieczęciach zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw, jak to powyżej powiedziano, nie są jeszcze ustalone i Mennica Państwowa nie mogłaby wskutek tego przystąpić natychmiast do wykonania zamówionych pieczęci.

O ile chodzi o pieczęcie nowego typu dla władz i urzędów samorządu terytorjalnego, zamawiane w myśl powyższego w wypadkach koniecznej potrzeby w Mennicy Państwowej, to Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia względnie zarządza, co następuje:

Zgodnie z postanowieniem § 17 ustęp (1) rozporządzenia wykonawczego Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych, zamówienia na pieczęcie powinny być kierowane do Mennicy Państwowej za pośrednictwem Pana Wojewody; przedkładanie ich Ministerstwu Spraw Wewnętrznych jest zbyteczne.

Tylko do P. P. Wojewodów w Poznaniu i Toruniu.

Na podstawie § 17 ustęp (2) tegoż samego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 20 czerwca 1928 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza aż do odwołania, ażeby także zamówienia na pieczęcie władz, urzędów, zakładów i instytucyj wojewódzkiego związku komunalnego kierowane były do Mennicy Państwowej za pośrednictwem Pana Wojewody, a nie bezpośrednio.

Do wszystkich P. P. Wojewodów.

Rozmiary zamawianych pieczęci powinny odpowiadać postanowieniom paragrafów 12, 13 i 14 rozporządzenia wykonawczego Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 20 czerwca 1928 r.

Napis odpowiadający nazwie danej władzy, urzędu, instytucji, powinien być zamieszczony w dolnej połowie pieczęci w linjach prostych poziomych, w jednym, dwóch, trzech lub najwyżej czterech rzędach, zależnie od długości napisu.

Napis powinien obejmować ustawową nazwę danej władzy, urzędu, zakładu, instytucji i przedsiębiorstwa oraz nazwę miejscowości. Na pieczęciach dla gmin wiejskich napis powinien obejmować także nazwę powiatu, chyba, że zamieszczenie nazwy powiatu przy za-

stosowaniu nawet najdalej idących skrótów, o których mowa poniżej, byłoby technicznie niewykonalne, np. na pieczęciach o najmniejszych wymiarach (25×32 mm).

Napis nie powinien z reguły zawierać żadnych skrótów. W tych jedynie wypadkach, gdy napis jest długi i zamieszczenie go w całej rozciągłości bez skrótów jest technicznie niewykonalne, mogą być poszczególne wyrazy o mniej istotnem znaczeniu opuszczone, względnie mogą być użyte skróty poszczególnych wyrazów w tym napisie, przyczem w nazwie danej władzy, urzędu, zakładu, instytucji lub przedsiębiorstwa należy używać skrótów jedynie powszechnie używanych, jak np. zamiast: „powiat, powiatowy“: „pow.“, zamiast: „gmina, gminny“: „gm.“ i t. p.“ zaś w nazwie miejscowości można użyć tylko wtenczas skrótu, jeżeli składa się ona z dwóch wyrazów i skrócenie jednego z nich odpowiada zwyczajowi miejscowemu.

Przykładowo podaje się kilka nazw władz, urzędów i instytucyj samorządu terytorjalnego dla ilustracji, jak powinny te nazwy wyglądać nieskrócone i jak w ewentualnych skróceniach:

1) Zwierzchność gminna gminy Siekierczyna powiat limanowski (nazwa gminy w pierwszym przypadku, nazwa powiatu przymiotnikowa także w pierwszym przypadku);

2) Wójt gminny Chalin powiat lipnowski;

3) Magistrat miasta Różany (nazwa miast w pierwszym przypadku);

4) Wydział powiatowy w Łomży (nazwa miasta, w którem jest siedziba Wydziału powiatowego, w siódmym przypadku);

5) Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Wągrowcu, (nazwa miasta, w którem jest siedziba urzędu, w siódmym przypadku);

6) Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności w Drohiczynie (nazwa miejscowości, w której jest siedziba Kasy, w siódmym przypadku).

Te same nazwy w skróceniu:

ad 1): Zwierzchność gminna gm. Siekierczyna powiat limanowski; skrót dalej idący: Zwierzchność gminna gm. Siekierczyna pow. limanowski;

ad 2): Wójt gminy Chalin pow. lipnowski;

ad 3): Magistrat m. Różany;

ad 4): Wydział pow. w Łomży;

ad 5): Miejski Urząd Bezp. i Porz. Publ. w Wągrowcu;

ad 6): Pow. Kom. Kasa Oszczędności w Drohiczynie.

Przy zamówieniach kierowanych do Mennicy Państwowej należy zawsze, a więc także przy dłuższych napisach podawać całkowity napis, obok niego zaś proponowany ewentualnie napis skrócony.

Mennica Państwowa w razie powzięcia wątpliwości, co do proponowanych napisów względnie skrótów z punktu widzenia technicznego, będzie wyjaśniać te wątpliwości w drodze porozumienia się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

Każda nowozamówiona pieczęć otrzyma numer rozpoznawczy, zamieszczony w dolnej części pieczęci pod napisem. Jeżeli pieczęć będzie zamówiona tylko w jednym egzemplarzu, to numerem rozpoznawczym będzie zawsze jedynka arabska, jeżeli zaś zamówione będą dwie lub więcej pieczęci o jednakowej treści oraz tej samej kategorji i rozmiaru, ich numerami rozpoznawczemi będą kolejno bieżące liczby arabskie począwszy od jedynki.

Nowozamawiana pieczęć w miejsce zaginionej powinna otrzymać nie numer rozpoznawczy zaginionej pieczęci, lecz numer kolejny, następujący po najwyższym numerze rozpoznawczym już istniejącym w zakresie tej samej kategorji pieczęci danej władzy, urzędu, zakładu instytucji lub przedsiębiorstwa.

Nowozamianowana pieczęć w miejsce pieczęci zniszczonej lub uszkodzonej, powinna otrzymać numer rozpoznawczy egzemplarza pieczęci zniszczonego lub uszkodzonego.

Bezpośrednie władze nadzorcze odnośnych związków komunalnych powinny prowadzić ścisłą ewidencję pieczęci urzędowych, będących w posiadaniu władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw tychże związków.

W wypadkach zapotrzebowania przez nowopowstałe władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa więcej (niż jedna) pieczęci o jednakowej treści Pan Wojewoda upoważniony jest do ustalania potrzebnej koniecznie ilości pieczęci o jednakowej treści.

Równocześnie uchyla się: pismo okólne z dnia 19 maja 1920 r. Nr. SS. 297/7 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1063, poz. 6), okólnik Nr. 158 z dn. 3 września 1930 r. Nr. SS. 1663/1 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1064, poz. 9), pismo okólne z dn. 22 grudnia 1930 r. Nr. SS. 2431/1 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1751, poz. 2) i pismo okólne z dn. 30 kwietnia 1931 r. Nr. SS. 2726/2 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 3, poz. 119) wszystkie te bowiem zarządzenia wobec treści niniejszego okólnika stają się obecnie bezprzedmiotowe.

Okólnik Nr. 26 z dnia 18 marca 1933 r.

(SF. 11/3/4) o wprowadzenie w życie rozp. z 6 XII. 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych i o kasowości i rachunkowości tychże związków.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W Nr. 11 „Dziennika Ustaw R. P.“ z dnia 22-go lutego r. b. pod pozycjami 71 i 72 ogłoszone zostały rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów oraz o kasowości i rachunkowości związków komunalnych.

W najbliższym czasie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyda okólniki, zawierające szczegółowe wyjaśnienia przepisów powyższych rozporządzeń.

Ponieważ jednak okólniki te prawdopodobnie nie będą mogły ukazać się przed dniem 1 kwietnia r. b., zatem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu podaje poniżej następujące wyjaśnienia i wskazówki, dotyczące wprowadzenia w życie wyżej wymienionych rozporządzeń.

I. Z dniem 22 lutego r. b., jako z dniem wejścia w życie przepisów rozporządzenia z dnia 6 grudnia 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych, budżety tych związków zarówno na rok

1933/4. jak i dodatkowe do budżetu zasadniczego na rok 1932/3, winny być sporządzane, uchwalane, zatwierdzane i wykonywane zgodnie z przepisami rozporządzenia z dnia 6 grudnia 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych.

Przepis o wejściu w życie wymienionego rozporządzenia z dniem jego ogłoszenia nie powinien wstrzymywać dalszego biegu prac budżetowych i nie wymaga reasumpcji uchwał i decyzyj dotyczących budżetów na rok 1932/3 i 1933/4, a powziętych zgodnie z dawniejszemi, obecnie już nieobowiązującemi przepisami budżetowemi z r. 1926. Dostosowanie natomiast rozpatrywanych preliminarzy budżetowych do nowych przepisów winno być uskutecznione w następnem zkolei stadjum rozpatrywania (ustalania) tych preliminarzy. O ile zatem zarząd związku komunalnego ustalił w całości projekt preliminarza jeszcze według dawniejszych przepisów, to w takim wypadku dostosowanie sporządzonego preliminarza budżetowego do nowych przepisów winno nastąpić w toku rozpatrywania budżetu przez organ stanowiący (komisję budżetową). Jeżeli natomiast według dawniejszych przepisów preliminarz budżetowy został uchwalony przez organ stanowiący, to dostosowanie uchwalonego budżetu do nowych przepisów winno znaleźć wyraz w decyzji władzy nadzorczej zatwierdzającej budżet. Jeżeli wreszcie budżet związku komunalnego nietylko został uchwalony, ale i zatwierdzony według dawniejszych przepisów, to zarówno organ stanowiący związku komunalnego, jak i władza nadzorcza, która zatwierdziła budżet, nie są obowiązane do zmiany powziętych w przedmiocie budżetu uchwał i decyzyj. Niemniej jednak uchwalony i zatwierdzony na r. 1933/4 budżet winien być wykonywany zgodnie z przepisami nowego rozporządzenia, przyczem zarząd związku komunalnego winien, nie naruszając wysokości preliminowanych sum, dostosować stronę formalną zatwierdzonego budżetu do nowych przepisów, przy powiadomieniu o tem organu stanowiącego związku komunalnego i władzy nadzorczej właściwej do zatwierdzenia budżetu.

Przepis § 40, ust. 1 rozporządzenia z dnia 6-go grudnia 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych, ustalający rozmiar formularza budżetowego, dotyczy egzemplarzy preliminarzy budżetowych zestawianych od dn. 22 lutego r. b. Natomiast przepis ten nie wymaga zmiany formularzy budżetowych, na których zestawione zostały preliminarze budżetowe na r. 1933/4 przed dniem 22 lutego r, b., choćby nawet preliminarze te dotąd nie zostały poddane rozpatrzeniu.

II. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych w myśl § 54 tego rozporządzenia wchodzi w życie w dniu 31 marca r. b. Pod tą datą należy wyksięgować z rachunków sum pozabudżetowych t. zw. zaległości czynne, przenosząc je na ten rachunek, na którym wykazywane były dotychczas niedobory i nadwyżki budżetowe (t. zw. rachunek „wykonania budżetu"). Tak samo należy postąpić w tych wypadkach, w których sumy należnych a nieściągniętych dochodów budżetowych zapisywano nie na specjalnym rachunku „zaległości czynne", a na innych rachunkach, jak np. na rachunkach „sumy przechodnie", „różne", „sumy pozabudżetowe własne" i t. p.; wskazówka ta nie dotyczy jednak sum zainkasowanych na rzecz danego związku komunalnego, a jedynie niewpłaconych przez inne związki komunalne (vide § 47, ustęp 6, rozporządzenia o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych).

W dotychczasowej praktyce zaliczania zaległości budżetowych do wykonania budżetu, niektóre związki komunalne niewłaściwie zaliczały do zaległości budżetowych biernych nietylko faktyczne zobowiązania, ale również i niewykorzystane (niewykonane ani gotówkowo, ani kredytowo) kredyty budżetowe, przerzucając w ten sposób realizację kredytów wygasłych z upływem roku do sum pozabudżetowych następnego okresu obrachunkowego.

Sumy tego rodzaju niewykonanych kredytów, które nie stanowią faktycznych zobowiązań wobec osób trzecich, należy wyeliminować z rachunku t. zw. zaległości biernych, względnie z innych rachunków pozabudżetowych, o ile były na nich wykazywane. Wyksięgowanie takich sum należy dokonać na podstawie decyzji zarządu związku komunalnego. Księgowania te należy uskutecznić z jednej strony na dotychczasowym rachunku „zaległości budżetowe bierne", względnie na rachunku, na którym zaległości te zostały wykazane, z drugiej strony na rachunku, na którym są wykazywane niedobory i nadwyżki budżetowe. Księgowania te należy przeprowadzić w księgach roku 1932/33 pod datą 31 marca.

O ile na rachunkach sum pozabudżetowych figurują jakiekolwiek bądź wydatki o charakterze budżetowym, należy:

a) rachunki te zlikwidować (vide okólnik Nr. 204, pkt 6 z dnia 18 listopada 1930 r., Dz. Urz. M. S. Wewn. z 1930 r., Nr. 19, str. 779) (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1708, poz. 1), przenosząc salda na rachunek, na którym wykazywane są niedobory i nadwyżki budżetowe;

b) sporządzić wykaz poszczególnych sum z podaniem okresu obrachunkowego, w którym wydatek uskuteczniono, sumy i celu wydatku i przedstawić ten wykaz organowi stanowiącemu wraz ze sprawozdaniem rachunkowem za rok 1932/3 do zatwierdzającej wiadomości.

Również pod datą 31 marca należy z ksiąg kontowych (dziennik — główna, księgi kontowe — główna i szczegółowe) usunąć rachunki składników majątku trwałego (nieruchomości, ruchomości, aktywa przedsiębiorstw i fundacyj i t. p.), dla których prowadzi się oddzielne inwentarze w dziale „B" księgi inwentarzowej, księgi materjałowe i t. p. (vide § 23 rozporządzenia o kasowości i rachunkowości związków komunalnych), o ile rachunki takie są prowadzone.

Po przeprowadzeniu w księgach wyżej omówionych zmian, należy księgi rachunkowe zamknąć w sposób dotychczas praktykowany.

Ze względu na to, iż podział rachunków sum pozabudżetowych w księgach dotychczasowych z reguły nie pokrywa się z układem rachunku zamknięcia sum pozabudżetowych przewidzianych w § 46 rozporządzenia o kasowości i rachunkowości, należy zamknięcie rachunkowe sum pozabudżetowych (bilans zamknięcia) przerobić na podstawie sporządzonych wykazów sald poszczególnych rachunków księgi kontowej szczegółowej (grupując salda poszczególnych rachunków sum pozabudżetowych według układu, jaki został przewidziany w powołanym § 46 rozporządzenia (np. zaległości bierne

należy włączyć do rachunku wierzycieli różnych, z rachunku wierzycieli różnych należy ewentualnie wyodrębnić rachunek pożyczek krótkoterminowych, rachunek deponentów i t. p., w województwach południowych z rachunku sum pozabudżetowych własnych należy wyodrębnić rachunki: instytucyj finansowych, weksli obcych, niedobór budżetowy i t. p.); ogólna suma zamknięcia sum pozabudżetowych na skutek dostosowania tego zamknięcia do wzoru przewidzianego w § 46 rozporządzenia nie powinna ulec zmianie.

W powyższy sposób ustalone zamknięcie sum pozabudżetowych winno być podstawą otwarcia rachunków sum pozabudżetowych w księgach nowego okresu obrachunkowego.

Szczegółowe instrukcje kasowo-rachunkowe związków komunalnych wydane i zatwierdzone na podstawie § 53 uchylonego z dniem 31 marca r. b. rozporządzenia o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 345) obowiązywać będą do czasu wydania i zatwierdzenia nowych instrukcyj szczegółowych, jednak tylko w tych punktach, w których instrukcje te zgodne są z przepisami rozporządzenia o kasowości i rachunkowości związków komunalnych z dnia 6 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 11, poz. 72); w szczególności związki komunalne mogą w roku obrachunkowym 1933/4 posługiwać się dotychczasowemi wzorami druków i ksiąg rachunkowych oraz pomocniczych po odpowiedniem dostosowaniu tych wzorów do wymagań przepisów nowych rozporządzeń.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów Wojewodów o niezwłoczne podanie do wiadomości organom powyższych wskazówek i wyjaśnień, współdziałającym przy sprawowaniu nadzoru nad samorządem i podległym sobie władzom nadzorczym oraz zarządom związków komunalnych i dopilnowanie zastosowania się do nich.

Okólnik Nr. 30 z dnia 30 marca 1933 r.

(Wojsk. C. 8/2/1) o przenoszeniu poborowych do innego rocznika.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z zaszłym wypadkiem niewłaściwej interpretacji przepisów pktu 3 okólnika Nr. 181 z dnia 11. X. 1930 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1102, poz. 47) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że postanowienia tego pktu mają zastosowanie jedynie tylko do poborowych, zakwalifikowanych przez kom. pob. do kat. „A".

Co się tyczy poborowych, którzy otrzymali inne kategorje zdolności do służby wojskowej w wieku przedpoborowym (kat. C, D, E), to tych obowiązuje stawiennictwo do kom. pob. z właściwym rocznikiem, celem ostatecznego uregulowania stosunku ich do służby wojskowej.

Okólnik Nr. 32 z dnia 30 marca 1933 r.

(AP. 38/28) o pozwoleniach na broń.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z wydaniem rozporządzenia z dnia 23 marca r. b. o pozwoleniach na broń do użytku osobistego oraz o nabywaniu i pozbywaniu się tej broni (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 179) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

I. Pozwolenia na posiadanie lub posiadanie i noszenie broni.

Wzór tych pozwoleń ustalony został w załączniku Nr. 1 do powołanego wyżej rozporządzenia. Druki rozsyłać będzie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w miarę zapotrzebowania; druki w ilości, potrzebnej dla wydania pozwoleń w najbliższym czasie zostaną rozesłane bez specjalnego zapotrzebowania w miarę wykonywania ich przez Drukarnię Państwową.

Przy wydawaniu tych pozwoleń postępować należy w sposób następujący:

o ile pozwolenie wydane zostaje na okaziciela zamiast fotografji na str. 2-giej umieścić należy czerwonym atramentem wzmiankę: „Pozwolenie na okaziciela".

Przed wydaniem pozwolenia żądać należy podpisania go przez osobę uprawnioną; gdyby w konkretnym wypadku podpisanie natrafiało na trudności (np. pozwolenie na okaziciela) należy przy wydawaniu zwrócić uwagę na postanowienie § 5*).

Przy wypełnianiu str. 3 pozwolenia, w wypadkach, gdy pozwolenie nie obejmuje broni typu wojskowego, należy skreślić w powołanej podstawie prawnej słowa: „i 2".

W pozwoleniach na okaziciela, w miejscu, przeznaczonem na umieszczenie imienia i nazwiska osoby uprawnionej, wymienić należy dokładnie nazwę urzędu, instytucji, przedsiębiorstwa lub organizacji, której pozwolenie zostaje wydane i skreślić słowo: „zamieszkałe" oraz podać jej siedzibę.

W pozwoleniach tylko na posiadanie broni należy skreślić słowa: „i noszenia".

Broń na str. 3 wymieniać należy, podając jedynie jej rodzaj i kaliber, ewentualnie według uznania także i system. Przy wydawaniu pozwoleń na dubeltówki oraz broń białą, wystarczy podanie tylko rodzaju broni. Każdy wiersz służy dla wymienienia tylko jednej sztuki broni.

W pozwoleniach na okaziciela, uprawniających do posiadania większej ilości broni tego samego rodzaju, można wymienić tę broń w jednym wierszu, podając słownie jej ilość. Może to mieć miejsce jednak tylko w tych wypadkach, gdy wszystkie sztuki broni mają być przechowywane w jednem miejscu i noszone tylko w zwartych oddziałach jak np. w pozwoleniach, wydawanych zrzeszeniom przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego oraz stowarzyszeniom strzeleckim. Dowódca oddziału uzbrojonego obowiązany jest pozwolenie na broń posiadać przy sobie.

W wypadkach, gdy poszczególne sztuki broni, posiadanej na zasadzie pozwolenia na okaziciela, mają być przechowywane lub noszone oddzielnie, na każdą sztukę broni należy wystawić osobne pozwolenie, gdyż każda osoba, przechowująca lub nosząca broń powinna posiadać na nią pozwolenie przy sobie.

*) Paragrafy, powołane w niniejszem piśmie bez dalszego określenia, oznaczają odpowiednie przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 179) artykuły zaś — postanowienia prawa o broni, amunicji i materjałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807).

Wolny wiersz służy dla oznaczenia w pozwoleniach na posiadanie broni, zgodnie z postanowieniem ostatniego zdania § 2 lokalu, w którym broń ma być przechowywana; adnotacja ta potrzebna jest tylko wtedy, gdy broń ma być przechowywana nie w obrębie mieszkania osoby uprawnionej, lecz np. w sklepie, w biurze i t. p.

Pozwolenie na broń, może uprawniać do nabywania amunicji do tej broni bez ograniczeń lub z ograniczeniami bądź nie zawierać wogóle takiego uprawnienia; stosownie do powyższego należy przy wystawianiu pozwolenia bądź wykreślić jedynie miejsce wykropkowane, bądź skreślić słowa: „bez ograniczeń" i dopisać w jakiej ilości lub jakiego rodzaju amunicję wolno nabywać, albo wreszcie między słowami: „Pozwolenie . . . . uprawnia" wpisać słowo: „nie" i skreślić słowa: „bez ograniczeń".

Z reguły nie należy wprowadzać ograniczeń co do nabywania amunicji, o ile niema obaw, że osoba uprawniona prawa tego może nadużyć.

W pozwoleniach na broń białą należy oczywiście skreślić wszystkie słowa, dotyczące nabywania amunicji.

Termin ważności pozwolenia określać należy przez podanie daty, do której włącznie pozwolenie jest ważne (miesiąc pisać słownie). § 7 wprowadza zasadniczo pozwolenia trzyletnie, termin ten jednakowoż w każdym poszczególnym wypadku może ulec ograniczeniu zależnie od uznania władzy lub potrzeby posiadania broni.

Jeżeli wydawane pozwolenie wolne jest od opłat stemplowych z mocy przepisów ustawy o opłatach stemplowych lub art. 22 ust. 6 należy skreślić słowa: „Opłatę stemplową pobrano" i na str. 3 umieścić adnotację o zwolnieniu z podaniem podstawy prawnej (stemplem, a w razie braku jego — czerwonym atramentem).

Wszystkie niewypełnione miejsca na str. 3 należy wykreślać.

Str. 4 i 5 służą dla dokonywania adnotacyj o zmianie miejsca zamieszkania (art. 23 ust. 2).

Na str. 6 odnotowuje się przedłużenia terminu ważności pozwolenia; w bezpłatnych pozwoleniach wzmiankę o zwolnieniu od opłat umieszczać należy analogicznie, jak na str. 3.

Jeżeli wydawane pozwolenie uprawniać ma do nabycia wszystkich sztuk broni, wymienionych na str. 3, należy pozostawić wszystkie karty na nabycie broni (str. 11, 13, 15 i 17), podając jedynie na każdej nazwę starostwa i numer sprawy. Str. 7, 8, 9 i 10 pozostają w tym wypadku niewypełnione.

W razie, gdy osoba uprawniona posiada już w chwili wydania pozwolenia część broni, wymienionej na str. 3, należy tę broń zapisać w odpowiednich rubrykach na str. 7 względnie 8, 9, 10 (przy zapisywaniu dubeltówek należy wymienić tylko rodzaj i kaliber broni, a przy broni białej tylko jej rodzaj), potwierdzając fakt posiadania jej pieczęcią i podpisem urzędowym; karty, które uprawniałyby do nabycia tej broni, należy z pozwolenia usunąć, pozostawiając jedynie karty na nabycie broni, której osoba uprawniona w chwili wydania pozwolenia nie posiada, a na którą pozwolenie zostało wydane.

W wypadkach, gdy osoba uprawniona ma już wszystkie sztuki broni, broń tę należy zapisać w pozwoleniu, jak wyjaśniono wyżej i pozwolenie wydać bez kart na nabycie broni.

W pozwoleniach na okaziciela, wydawanych na większą ilość broni tego samego rodzaju (patrz ważej), można nie zapisywać broni na str. 7 względnie 8, 9, 10; strony te wówczas należy przekreślić.

Mogą być wypadki, że osoba, która pozbyła się broni, względnie której broń ta została skradziona i t. p., pragnie nabyć broń ponownie, nie posiada jednak w pozwoleniu na broń karty na jej nabycie. Wydawanie w tych wypadkach nowego pozwolania nie jest konieczne, lecz wystarczy wydanie osobnego pozwolenia na nabycie określonej broni. W pozwoleniu tem należy umieścić zastrzeżenie, że ważne ono jest jedynie przy równoczesnem okazaniu pozwolenia na broń (powołać Nr. pozwolenia, władzę, która je wydała i Nr. aktów tej władzy); poza tem pozwolenie to podobnie jak karta na nabycie broni, powinno zawierać miejsce dla wpisania nabytej broni. Przy nabywaniu broni na zasadzie takiego pozwolenia mają odpowiednie zastosowanie postanowienia § 15.

Na str. 19, 20 i 21 uskuteczniać należy te adnotacje, dla których brak jest odpowiednich rubryk w pozwoleniu np. o zmianie lokalu, w którym broń ma być przechowywana (§ 2), o zmianie miejsca zamieszkania, o ile zabraknie na tę adnotację właściwych rubryk i t. p.

Zgłaszanie zmiany miejsca zamieszkania (art. 23 ust. 2), kradzieży lub zagubienia broni (§ 10) oraz składanie przez osoby, które pozbyły się broni, dowodów pozbycia się jej (§ 19) nie wymaga wnoszenia przez osoby do tego zobowiązane specjalnych podań, ani też jakichkolwiek opłat z tego tytułu.

Przy wydawaniu pozwoleń należy pobierać 20 gr. tytułem zwrotu kosztów druku.

II. Pozwolenia na posiadanie zbioru broni.

Wzór tego pozwolenia ustalony został w załączniku Nr. 2. Pozwolenia te drukowane nie będą, lecz w każdym poszczególnym wypadku powinny być sporządzane przez władzę, która pozwolenie zamierza wydać.

Przy wypełnianiu str. 1 pozwolenia należy kierować się wskazówkami, dotyczącemi wypełniania str. 3 pozwoleń na broń z tem, że:

przy udzielaniu takich pozwoleń organizacjom, instytucjom, zakładom i t. p., prócz wymienienia ich nazwy i siedziby, należy wymienić także imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, odpowiedzialnej za przechowywanie zbioru broni (np. Muzeum . . . . . . w . . . . . w osobie . . . . . .). Zmiana tej osoby nie będzie wymagała wydania nowego pozwolenia, lecz jedynie umieszczenia stosownej adnotacji na str. 4 dotychczasowego pozwolenia.

Wzmiankę o uprawnieniu do nabywania broni należy zredagować analogicznie, jak wzmiankę o uprawnieniu do nabywania amunicji w pozwoleniu na broń.

W wypadku posiadania większego zbioru broni, nie jest z reguły konieczne wymienianie na str. 2 i 3 pozwolenia każdej sztuki broni oddzielnie; wystarczy w tych razach zapisanie broni grupami, według jej rodzajów, z podaniem ilości sztuk broni każdego rodzaju i w miarę możności z oznaczeniem innych cech wspólnych w danej grupie. Fakt posiadania wymienionej broni należy potwierdzić analogicznie, jak w pozwoleniu na broń.

Jeżeli pozwolenie nie zawiera uprawnienia do nabywania broni, bezpośrednio pod wykazem posiadanej broni należy umieścić dalszy tekst pozwolenia (str. 4 wzoru), o ile zaś takie uprawnienie zawiera — należy

pozostawić odpowiednią ilość miejsca dla wpisywania broni nabytej.

Ilość stron pozwolenia podana jest we wzorze tylko przykładowo i przy wydawaniu pozwolenia może być zależnie od potrzeby zmniejszona lub zwiększona.

Równocześnie uchyla się wszystkie okólniki i zarządzenia dotychczasowe w sprawach, objętych niniejszem zarządzeniem, a w szczególności okólnik Nr. 132 z dnia 30 listopada 1921 r. oraz pisma okólne z dnia 10 stycznia 1922 r. Nr. BP. 3012/21 i z dnia 22 grudnia 1926 r. Nr. IV. AP. 15050/25 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 48, poz. 3; str. 52, poz. 4; str. 57, poz. 14).

Pismo Nr. AP. 117/Cz./2 z dnia 9 marca 1933 r.

O legitymacjach turystycznych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 49 z dnia 31 marca 1931 r. Nr. AP. 1240/17, przesyła się wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu w sprawie zwolnienia legitymacyj turystycznych od opłaty stemplowej, do wiadomości i przestrzegania.

Ministerstwo Skarbu
L. D. V. 6161/5/33.
Warszawa, dnia 17 lutego 1933 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego), Urzędów Opłat Stemplowych oraz tych Urzędów Skarbowych, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że niektóre starostwa wbrew wykładni Nr. 66, ogłoszonej w Nr. 16 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1927 r. jak również w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 1927 r. na str. 160 pod poz. 164, żądają uiszczenia opłat stemplowych po 5 zł. od podania o zatwierdzenie legitymacji turystycznej, przewidzianej w art. 4 Konwencji Turystycznej z Republiką Czechosłowacką (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 57, poz. 333) oraz od samego zatwierdzenia legitymacji. Nadto stwierdziło Ministerstwo Skarbu, że niektóre izby skarbowe również są zdania, iż w przypadkach, o których mowa, należy się opłata od podania i od świadectwa.

Ministerstwo Skarbu oznajmia wobec tego, że w najbliższym czasie zostanie ogłoszona w Dzienniku Urzędowym wykładnia, zmieniająca wykładnię wyżej powołaną tylko o tyle, że wyrazy „w art. 1 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 672)“ zostaną zastąpione wyrazami: „w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 394)“. Poza tą nieistotną zmianą (wynikającą ze zmiany przepisów o opłatach od paszportów) powołana wykładnia z 1927 r. nadal obowiązuje, a zatem podania i świadectwa, o których mowa, są wolne od opłaty stemplowej.

Pismo Nr. Apr. 56/7 z dnia 11 marca 1933 r.

o cenach nabiału w jadłodajniach, mleczarniach, bufetach kolejowych i t. p.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Mimo niesłychanie niskich cen, płaconych producentom rolnym np. za mleko, masło, sery — ceny detaliczne tych produktów stoją w dalszym ciągu na zbyt wysokim, gospodarczo nieuzasadnionym poziomie. Daje się to zauważyć przedewszystkiem w jadłodajniach, mleczarniach, restauracjach, bufetach kolejowych i t. p. gdzie za szklankę mleka pobiera się więcej, niż producent otrzymuje za 1 litr. Stwierdzono, że w przedsiębiorstwach wspomnianych zysk na mleku dochodzi do 400%, na serach, jajach do 200% i więcej.

Trwająca w tej dziedzinie drożyzna jest powodem zmniejszenia się konsumcji produktów krajowego gospodarstwa rolnego — co oczywiście odbija się nader niekorzystnie na dochodowości i tak wskutek kryzysu podupadłego rolnictwa.

Celem ukrócenia wyzysku konsumentów i producentów w tej dziedzinie, zwiększenia konsumpcji wspomnianych produktów — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o zarządzenie zbadania kalkulacji cen tych produktów w wymienionych lokalach oraz o wpłynięcie na ich obniżenie w drodze porozumienia się z przedstawicielami zainteresowanego przemysłu względnie handlu.

W wypadkach niemożności dojścia do porozumienia i nieuzasadnionej dysproporcji między cenami hurtowemi a detalicznemi omawianych produktów, należy — wobec braku podstawy prawnej do wyznaczania na nie cen — kierować sprawę do właściwych sądów o przekroczenie art. 268 k. k.

Pismo Nr. GB. 15/7 z dnia 27 marca 1933 r.

o opłatach na Fundusz Pracy.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy i Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

W myśl art. 15 ustawy o Funduszu Pracy, która będzie ogłoszona w najbliższych dniach, osoby pobierające uposażenie służbowe lub wynagrodzenie za najemną pracę z funduszu Skarbu Państwa, opłacają na rzecz Funduszu Pracy opłatę w wysokości 1% uposażenia (wynagrodzenia). Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Należy przeto zarządzić aby przy wypłacie uposażeń (wynagrodzeń), poczynając od 1 kwietnia 1933 r. potrącano na Fundusz Pracy 1% (jeden procent) od pełnego uposażenia brutto wraz z wszelkiemi dodatkami.

Potrącona suma ma być wpłacona do kasy właściwego urzędu skarbowego względnie na konto czekowe w P. K. O. Izby Skarbowej (Centralnej Księgowości) jako fundusz specjalny „Fundusz Pracy“.

O powyższem Ministerstwo zawiadamia zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 25 marca r. b. Nr. D. III. 5325/6/33.

Pismo Nr. Wojsk. O. P. L. G./21/1 z dnia 27 marca 1933 r.

o umieszczaniu w budżetach związków komunalnych wydatków na obronę przeciwlotniczą i przeciwgazową.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych, które to rozporządzenie ukazało się w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 11 z r. b. pod poz. 71, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o zwrócenie szczególnej uwagi na § 28 tegoż rozporządzenia, który głosi, iż w dziale XIII wydatków budżetu administracyjnego związków komunalnych, należy podawać między innemi — „wydatki na obronę przeciwlotniczą i przeciwgazową Państwa".

Pismo Nr. SS. 85/4/1 z dnia 30 marca 1933 r.

o składzie osobowym magistratów miast wydzielonych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem stanisławowskiego i tarnowskiego).

Nawiązując do pisma z dnia 12 czerwca 1933 r. Nr. SS. 3121/1, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina o konieczności informowania Ministerstwa o zmianach, jakie zachodzą w składach osobowych magistratów miast wydzielonych.

W szczególności zaś ze względu na to, że Ministerstwo ma obowiązek podawania do wiadomości Prezydjum Rady Ministrów każdego miesiąca nazwisk prezydentów względnie burmistrzów miast wydzielonych, niezbędne jest utrzymywanie odnośnej ewidencji w stanie ciągłej aktualności. W związku z tem Ministerstwo prosi Pana Wojewodę o zarządzenie, aby przy dokonywaniu zmian na wyżej wymienionych stanowiskach zawiadamiano o tem równocześnie Ministerstwo, niezależnie zresztą od obowiązku zawiadamiania o wszelkich zmianach zachodzących w składzie magistratów.

Powyższe odnosi się również do komisarycznych zarządów.

Pismo Nr. GB. 15/7/2 z dnia 30 marca 1933 r.

o opłatach na Fundusz Pracy.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W uzupełnieniu pisma z dnia 27 marca r. b. Nr. GB. 15/7, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zgodnie z zawiadomieniem Ministerstwa Skarbu oznajmia, że do uiszczania 1% opłaty na rzecz Funduszu Pracy obowiązane są również osoby, pobierające uposażenie (wynagrodzenie), emeryturę z funduszów przedsiębiorstw państwowych.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: KRAKÓW MAGISTRAT, BIURO PREZYDJALNE. TELEFON NR. 125-05.

PRENUMERATA: ROCZNA WYNOSI 12 ZŁ., (Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 14 ZŁ.), CENA JEDNEGO EGZEMPLARZA 1 ZŁ.

SPRZEDAŻ DZIENNIKA ORAZ PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ NA PRENUMERATĘ USKUTECZNIA DZIENNIK PODAWCZY MAGISTRATU.

OGŁOSZENIA: CAŁA STRONA 100 ZŁ., 1/2 STRONY 50 ZŁ., 1/4 STRONY 25 ZŁ. — DZIAŁ OGŁOSZEŃ PROWADZI P. A. T. W KRAKOWIE, ULICA MIKOŁAJSKA 32. — TELEFONY NR. 104-99, 105-00.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.